

توں سلطان زمانے بھردا میں بُرہے دا بردا

تيرى نعت نوں غزل بىن ندا دل سۇلاپرا كردا

سادی دهرتی نظر کرم دی ہے محتاج ت یمی

جعظے نعت نبی دی ہوشے اصطحادس دا جلوہ

فکرعذاباں دے و ج مجلیا رستہ تیرے گھردا

وسن والي گل نئيں كوئى كاستىت يى پيا بھردا

سب ڈی فرمایداں نوں مولا بختو فیص اثر دا

چھوٹی وڈی نعت نہ ہُندی پیش کر د ہو سرد ا

سُكنتے ككھ كروڑ سوالى دُرتيرے تے آوان

واصفنے وی وسنیک کہا<u>ئے تیرے</u> نورنگر دا



عقلال والا مرد وجارا نامحسم منسنل دا الله نیرے ہوندا اسے جَدسجدہ ہووے دل دا واصفَ یار اللہ نول لبھنا کم نیس عاقل دا

و کیمن والے و کیمے منہ سکدے یوسف ول ولبروا یاد زلیخی مصرلیائی تے آیا ڈوگ وا مر وا سند میں میں میں میں استان کی سے ایک کو سات

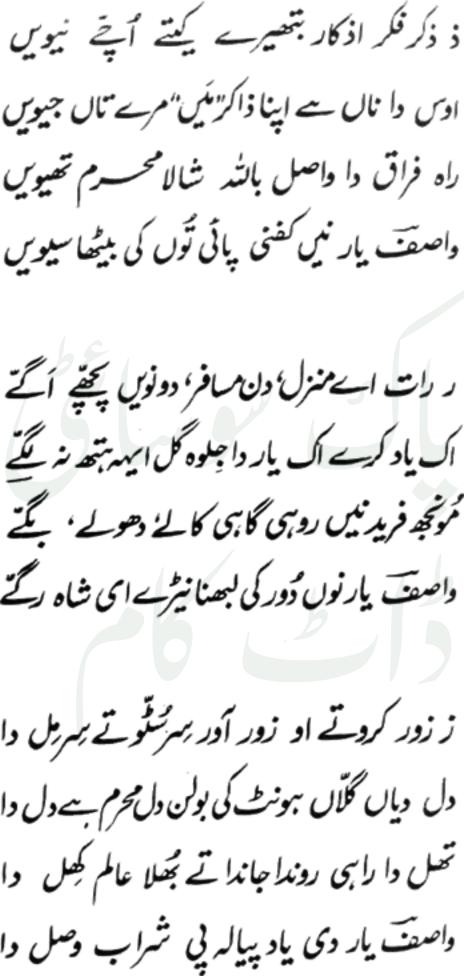
واصفت بار مکی اُس دے صدقے جوبردے دا بردا

ب بزار وکاندا یوسف آیے مانک گھر دا

پ پردنسی کدنک رسنا آخر دنس سدهانا ایهه ونیا دن چار دا میله اج آوے کل جانا بابل دا گھر رہیت دا کوٹھا تیرا دُور ٹھکانا واصفت یار ہنیرلوں نکلے جول مطی میوں دانا ت تارے روندے چن نہ ملیا تارے بازی ہارے رملیا چن تے ملک مک مکاندے تاریے شرمال مارے یار دا جلوه لبصدے لبصدے سوں گئے کئی وجارے واصفّ یارجگا کے مِل دا او طوبے او تارے ٹ ٹر دیاں ٹر دیال عمر وہائی ابھے وی یار نہ مِلیا ولبر مِل دا تا*ل گُجِه کھِل* دا دل دا نجھِل نه کِھلپا شاہ رگ دے ویے یار دا ڈیرا، جگ بھولاکیوں تھلیا واصفت ياردى زلف دا كُنْدل مرشد بالبحجه بنه كُفُليا

ت شبوت بنه منگو ملتحول نظسه رکرم کد بهوئی میں جانال او دلبرجانے غیر نہ جانے کوئی میں مسکین برانا خادم کس در ملی نه وصوئی واصفت یارنے نظر جو کتبی واصف واصف ہوئی ج جواب سوال مز پنجھو کیہہ ہے روگ اساڈا دل دا روگ او دلبر جانے حب گڑا کی تُساڈا آپ ہتے تے آپ ای رووے آپ تُوں آپ بٹے اڑھا واصفّ یار عُدانی چنگی کہہ گب یار اساڈا ف چارے یاسے دھمال پتیال آیا یار تدیمی اکھ ہووے تے وکھیو ہر دم اوس دی شان رصمی چنگا مندا کچه نه پنجھے سنسرط فقط مسکینی واصف یار منافق مارے باقی سب کریمی

ح حضوری ہروم دل دی سرسجدے کی دھزال اوس دے نام جوایا سانوںاوس دے نام تول مرنا^ں اوس دی یاد خزانه کافی پیلیسے نُوں کی کرناں واصقت یار نماز پڑھائی ہور اسال کی پڑھنال خ خبر لیاوو دلبردی ول روندا آبال بھر کے ول وے اندر دلبررسندا لبھدا اے مرمر کے شاہ حین نوں مولا ملیا و کھیا نیزے چڑھ کے واصف یارنے جِت لئی بازی تیپ کرکے تے ہر کے د ورود سلام کروڑال جس دی شان ہے عالی ساوا روضه نظری آیا جیوے باغ دا مالی باغ اُمّت دا ساوا هویا دِنّی یار و کھسالی واصق یار مرن تُوں پہلے مزناں گل زالی



س سارے جنگرشے مک گئے جس دم کلمہ یار بڑھا یا تارے آئے نیندر لے کے ، سُورج اُن جگایا ! مذبب بُستے تے دین اکلہا، ایہ سوہنے فرمایا واصفت یارنے جلوہ دے کے جمیراسب ممکایا ش شوق چراغ جلاؤ دل ویچ ہوون دور بنیرے جقے شوق دے داوے بلدے چان چار جوفیرے شوق دی منزل ہرمنزل توں اُگے ہور اگیرے واصفت یارچلو چل وسیے جقبے شوق دے ڈریرے ص سبردی صورت کوئی نال اگ مگی چو یاسے اینے یار یارال نُول مارن کیڈر مارن ہاسے ائجیاں لمیال گلآل کر دے قردے نیں ہمواسے واصف یار نظردا شربت یی کاسے تے کاسے

ط طریقت آیب شریعت نام نویں کیوں رکھیے الله مالک الله خالق کی ہوا نُوں چکھیے كالى كملى والا مانك كُنْتُ نال ہى ركھيے واصفِ یار شهیدنمازی کی جانن و کھو و کھیے ظ ظروف محتبال والے بنے بنائے آون بُوترانی شان ایمنال دی اکھال دے دیے ساول ول وے زخم مرانے لگ وے کی حکیم دساون واصفّ یار دی میم دے گندل سارا مگس میساون ع عبورضروراے سانول پر سمندر وو تھے دل وی کشتی دل مسافر مل وے دلبر و و تکھے سيب دے اندرموتی مِلدے مِلدے مرمر ڈو تکھے واصفتَ یارنیں رمز پھیاتی وُبتے تر تر وو تھھ

غ غافل نیں اکھاں بنصیاں نظریں آن ہنیرے بیسہ پیسہ جوڑیال اوس نیں بنک لگائے ڈیرے عقل دی گل نهُن دا جاہل مارو سوسو بیصیرے واصفت یار آیهم اکفال کھلسن موت ہوسی جدنٹرے ف فرید تصلال دا راهبی روسی روسی روندا یار دی یاد جگا کے رہندی کیر جانے جو سوندا عاشق روندے چنگے مگ دے بنروون کچھ ہوندا واصفّ یار نوں رو کے ملیا، مین کیوں مل کےروندا ق قوالیال وَده وَده مُندے رہندے یہ ہتھ خالی خالی ساقی تے جام وی خالی تے کاسدائیے خالی نام رکھاون آقا والے در در تھیسسرن سوالی واصفَ یارنے اُکھ ملائی اندر باہر قوالی

ک کتاباں رکھ ریکھ بھردے بیجھوایہ کی کہندے اج تول پہلے کِقْمے وسدے تے کِقْمِ سَن اے رہند^ے اسے تال مینول پاگل دِسسے سیخی کل نه سهندے واصف یاراے مذہبی بندے بندیاں نال یئے کھہندے ل لیکھتے ویکھاو حرکیا وے کیہ ملناسی کیہ مل گیا اسى بعد بركيه يسال كيه طبيا المال طبيال تع بتحال جول داكيا دين واليه دى مرضى والحييل المسبب يتى نظرت غنچكل كيا واصف یار نواف خین فلندری الے نعرہ ماریاءش دی بل گیا م مال اکھے میری رات داجانن میں واری میں واری باب أكھيميرے دل دائسورج ساڈي دھي بياري چل دھیے۔۔۔۔۔ال نُوں جاناں اُکھن وارو واری واصفت یارہے جِت اوسے دی جس نے بازی ہاری

نون نماز عشق نال پڑھدا ، پڑھ دا نیزے چڑھ کے وصل فراق تول عشق اگیرے آیا ازلول پر مط کے مرکے جینا' جی کے مرنانتے کی کرنا اے ڈر کے واصفت یار محسن دیال فوجال آئیال گھوڑے چڑھ کے و واصف منره قدیم دا بردا اج دی گل بنه کر دا اليهر" السنت" نول محصوندُن جليا منرهوندُك تےم دا الیس دے راز انوکھے دِسدے جتی بازی سر وا واصفت يار نے سبق پڑھايا'او جيوندا جو مر وا ہ ہزاراں عالم مل کے کی دستن میں کیہ طرا مكي ومكيمال او ومكيمه نه سكدسه ايسه گل دا جھيڑا اُگھ نہ کھتے تے رات ہنیری سُنجا دِسدا وسیرا واصف یارنے سد مبلیا میں کیٹرا تے کیٹرا

ی یاردی کل مذغیرجان کببل جاندی کیل کلاب نول اے بگبُل مِیْب ہووے بھیل مطرحا ندا مالی جاندا ایس حساب نول ا^{سے} شاہ رگ کِتھے لام کان کِتھے اسی برصیا اوس کتاب نول اے واصفف يارتيجهي يول جيب واصفف تهن لبعد البيجاب نول سى وفيال نال دگل كمدى مكدى ياردى نظروسے نال اسكل تسی شرع کو تسی تم کو جہادی اپنی اپنے نال اے گل غيخيل دسنال يتكل كديئ اينط وشيش اينسنال اسكل واصعَفَ يادانوكوري كل مل كنى الحقال كرديال دل دسينال السطل

جيادر"

وارث شاه نوں کراں سلام ہیلوں ، کراں پیش عقید تاں نال چادر برطے ادب ہے نال تیار کیتی، فیسے بیرزوں لال احال جا در كسب بنج كے يار دا دِل راصنى، بلف كلياں و ج دهمال جا در ہتھ بنھے سے سنگتاں نال آوے، وارث شاہ دامنگے جمال چادر وارث کھول دے مُمنْه خزانیال دا، کرے روکے اچ سوال جا در مستى لے کے جام الست وِجول كيتا يار فيے نال وصال چادر دستنے راہ ایسہ اج حضور مال دا، سنے در دمنداں دی مال جادر وارث شاه دے عشق نیں زگیا ای دِیوادلاں دا دیسے گی بال چادر جیرے اسے نقیردے درائتے، کرے سب موں اج نهال جادر بینیڈے مکتے نیں اُج فراق والے الگی بیر سے قدمال نال چادر

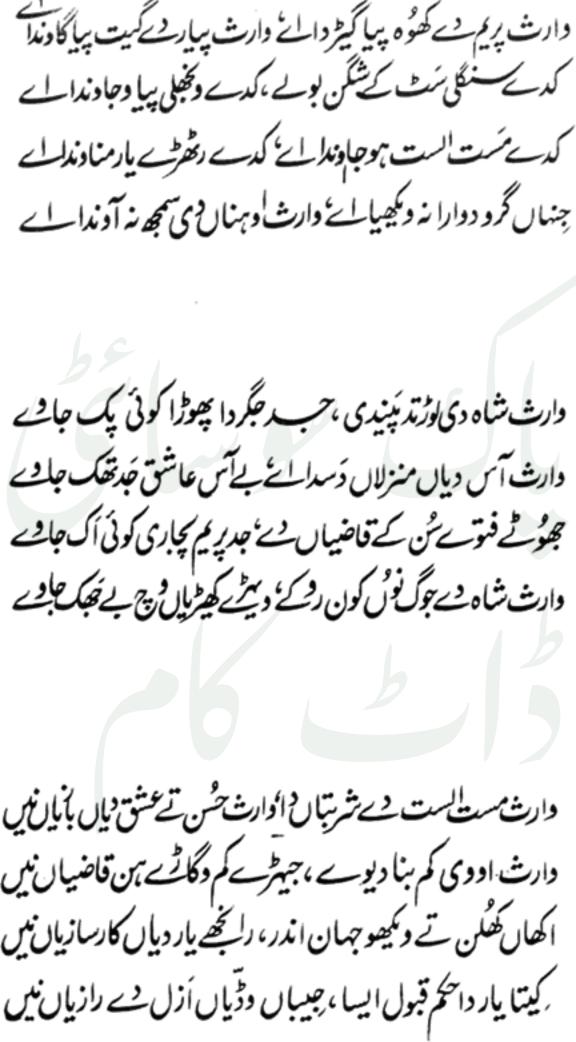
رمضان شربی میں منعقد ہونے والے وارث شاہ السکے عرس کے موقع یہ۔

چرط مع عيد داجن ديداروالا، روزيه نال آئي ايس سأل جادر سارا نورُ ظور حضور وااہے، كران سينيس درود سے نال جادر منگو باکب وطن دی خیرواصف دیسے سمصیتبال مال حادر بنے بات ہے کرے قبول سوہنا، دارت شاہ میاں کیپال جادر

وارث شاة

دارث سشاہ سے بالے اج بحث جتی، وارث شاہ داکیہ تقام ہے جی وارث مرشدان بابهجد منسمه أوسئ كرو ولي دا وارث ا ما م ب جى رمزال عشق دیاں کھول کے دسدالے وارث شاہ داعجب کلام ہےجی نول ہتھ رسامبر گئٹ ٹھ مارو ، وارث مث اوں ساڈا سام ہےجی وارث سفاه نیں النج كتاب مكھي بيرمان نال بحري جيوي كان بوقے اليك ترشفه برزبان موون رطعن والأايه سارا بهمان موقي كيدو، سهتى تے بھاتى علامتان بىن كل كل دے جے نویشان ہو ہے عاشق بميرنوك إلخ سيص خطاكرائ جيوي حافظال حفظ قرآن مواص

شاعِر مَنّو تے شاعِ عظیم اے او، شعردِ لاں دا راز پے کھولدے نیں جیہ طے نال عقید تال ہمیے رٹیصن موتی اوہو مُراد ہے رولیے نیں عاشق عطر گلاب تیار کردے قاصنی حجوط داپیاز پے گھولدے بیں بولن والا بولدا وچ شعران وارتشن اه ہوری کَد بولدے نیں وارث عشق دہے باغ دے وج بیٹھا، کرے لفظاں مال گلکاریاں نی كة بريم دى وتجعلى وحب دى ك ين عملان بالبيج نواريان في كته كال نول في كو كر بج بجقى بازال نال بيا ميندا أداريال في وارث شاه ك بيراوهناع اشقال داجهنان حبت كي بازمان ماريان في وارث سفاہ واشعراله مسجھو، کوئی کمی نہ ایہدی تا ثیردی اے جنال و چ سمندرال کھیٹر کیتی ، لوڑا وہناں نوں سداینج پیردی اے گلآں و بوں پیا کٹر داگل وارث گل ہیردی کدوں گل ہمیردی لے وارث شاہ نیں جونٹ رما دِتّا ، کل پھِردے اُسٹّے مکیردی ہے



ہیشوبعدی نال رنجھیٹیاں ہے ہتی نال مادد دے سجدی اے عاشق رُوندے عقل نے اتیاں نون خلقت عاشقاں تے بئی ہسدی آ دنیا دارِ دی دلیے مثال وار**ٹ م**ھی شہد سے قریج جیویں تھیسدی اے بالناتھ دابالکا راز کھولے ہستی و کھری جوگسے ہے رسدی لے وارث سشاہ داوطن جہان سارا، وارث چن ستائے دی گل کر دا جِدے عشق نول عاشق ایمان کهند سے اوس باربیا ہے دی گل کردا جیٹرالیلتاً القدر چ نظرا وسے وارث اوس نظارے دی گل کردا وارث اِک ریجھیٹے دے رُوپ اندر بیسے گرودواسے دی گل کردا وارش مشاه سخن دا شاه وارث پیاعشق دی مشرح نو کھولدا کے وارت سن مقامان تول نسدا الديس تدسي ملامتي بولداك موتی کڈھ کے فکر سمندرال ہے ، پیا فیکرال دے و ج رولدالے واصّف وارث نیں ایسہ کیر دِیّا ، کیوں لونگ سیاریاں تولدالے

بخجارت

موتیاں ورگے دُندنیں اُس کے

بیک سشیردی بیتی ڈر دی نیئں کے

کھیتال دے و چ کلم کلی کرمنوں وکمیون آئی جب تی رکیشم ورگے وال نیں اُس د کھنال تے ڈوھال دی بلّی

ی است بسرت مارسے ایسہ دو بلی

بے کئی ابیب رہے ہوبن دی تفریقتی

) یں سے جو آوسے اوسسے جملی

رسر کی جائے نچک نچک اڈیال وکی جائے پچھوکیس اڈیک اچ کھتی ایسدی کمجل دے دچ سے گئی

لدهرے کلی جان توں رہنے کدهرے پیلال پاندی چتی سارے بینڈ دا مان اے سوہنی چکھو تے مصری دی ڈتی واصفَ كسن دا بُجُد بُجُبارت ائسس دا نال ممّی دی حجتی

وروکے دُوروں ایکے وہیڑے ساٹھے اُج دھمالاں بیان ورفیلے

ساڈے لہوچ مکھے ہوئے پیادیسے ورتے کھان ورویے

اساں دے دیوے سیئے بجہدے چھاگئی دات منیری

ویلے دی اکھاں سے اتھو کیک کیے گئے دسے ان ورف لے

ساڈیاں سوجاں دے سب بعیے وارد واری بند کر دیتے

ساڈیاں فکراں ہے سرچڑھ کے بن بیٹھے رٹھان دولے

جس سِرائتے سحب دی سی کل عزماں والی مگیب

بُیلال پاکے اُج اوسس سرتے چوکھی مٹی بان ورف کے

أيوں سادھ بُوٹے پُٹن ، آيوں باغ اُحب اُڻن

ماتم کر دیاں و مکھ کے سانوں کئے نیں پرجان والے

اسماناں تے چڑھ کے واصّف کھال توں او محبل ہوجاند

کو بخاں نوں ڈاراں تول *کٹھ کے دکھرے سے ما*ین ورفیلے

بوگی

ساڈے وہولے جوگی آیا بنی مصیبت بھاری اسے ینکے گھروچ کد تک ہناں اُج سسال تیاری اے غسل دیو، مکینوں جوڑا یاؤ،عطب ستے کا فور لگاؤ کہنامتوجو گی دا جِس ڈولی آن کھلاری اے جوچا هنداا واسیه کردا ، په کونی چیندا په کونی مرد ا صدقے جلنیے اس سوہنے دے جب شان نیاری لے المتقح نيوين، او كھے ڈاہڑے پرنساں سے مپنیٹے نیں جے جانا سی تے فیر کا ہنوں بیر کے عمر گزاری اسے اون والنيس طرحانا بجس في جانا مطنسي أنا وسن والی گل نیکن کوئی جِتی بازی ہاری اسے اد تقول اُ دُکے ایستھے کئے ، اج ساہنوں او دلیں ملاکئے او وی اک اڈاری سے ایبہ وی اک اُڈاری اسے کے میتو مینوں ڈولی پاکے ، ردون بھینال دِرینہ طابے الثدحافظ کرلو واصفت سب می آنی واری اسب

سوچ سمجھ کے تیں بھار

اینویں نہ لا مبیطیں یار پہلے کرلےسوچ وچار استقے پوسفٹ ورسے بَرہے م د عبید سے مین سے مرک یار دی خب طرکی کھھ کرنے وكن يُنيدا اليس بزار

اینویں نہ لا بنیٹیں بار پہلے کرلے سوچ وچار

الينقط دولت دا نييس كم ایتھے اسگلے منگدے جم اسيتضكونئ نذكهت دابهم الينقي تمُّ دى كيسركار اینویں نہ لا مبیھیں یار يبلے كركے سوچ وجار اليتقيسسى قل ويج مطردي سوہنی کچے تے بئی تردی کوئی نه اسینتھ مانگال بھردی ہیر کسٹی تھجت ل خوار اینویں نہ لا بنیٹیسیار يهك كركے سوچ وجار ایتھے وتجھلی کم نہ آندی رو رولسن گھ حیاتی جاندی كلّى كُوْبِج پىنى كُرُلاندى سَسب یا ون ہنجاں ہے ہا ا ينوين نه لا بنيھيں يار پہلے کرلے سوچ وجیار

ايتضاغم ديال چڑھيالكانگال ایتھے ہوکے، ہنجوۃاہنگاں أدهى راتيس ملدياں بانگال ہمت ہےتے نفل گزار اینویں نہ لا بنیٹییں یار يبط كرك وحيار ایتھے سادے شیشے محرے دنیا دالے کرجاں ٹلٹیے موت تول پیلےساہ پیئے گھٹھر سوچ سبچھ کے حکیس مجار اینویں نہ لا بنیظیں یار بہلے کرلے سوچ وجار گل وِچ کفنی کن وِچ والے اليتقے پُيرِاں مبيطھ دوشلك الينتفي كفتيال كوئي ننگفالے پتاں لہندما<u>ں بھر</u>ے بازار ا ينويس نه لا بنيھيں يار پہلے کرلے سوچ وجار

ايتنقے کھل لہاندسے مبالے سُولی طننگے ثبان **وچا**لے ایتھے وگرے خون د دھالیے پهلال اسپینے آپ نوں مار اینویں نہ لا بنیٹیں یار يهكے كرسلے سوچ وچار نه کوئی دُور نه ایس<u>ت</u>ضے نیر*ط*ے ویے بیرے دیے جھیرے ویے رانجھے دیے کھیڑے اسینے اندر حکب تی مار اینویں نہ لا مبیٹیس بار يبيكے كر لےسوچ وجار اسيقے واصفَ شاہ پنہ کوئی یل دی پل_{وس}ے ہ نہ کوئی ایتھے دستے راہ نہ کوئی اسینے آئیں نوں واجاں ما اينوين نهلا بليظين مار <u>پہلے کرلے</u> سوچ وجار

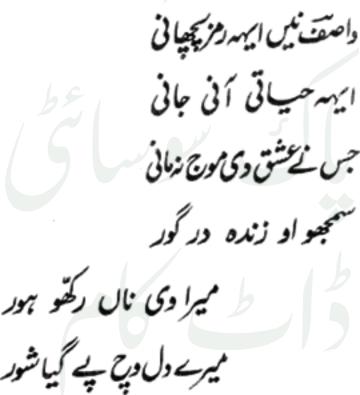
" بُکل دے ویے چور میرا وی نال رکھو ہور میرے دل وچ بے گیاشور أج موسم نيهلال دا آيا

بُونِی اندر مُشک میایا چنگا اوبدا ذکر کمب یا پیلال یاون دل وچ مور بیلال یاون دل وچ مور میرا دی نال رکھو ہور

میرے دل ویتے بے گیاشور

كافول نون بناون والا ميرے بسر دا او رکھوالا نال كوئى منكانال كوئى مالا ئنٹی اج تسبیع دی ڈ*ور* میرا وی نال رکھو ہور میرے دل وچ پے گیاشور مینول رمیت تصلال دی سارے رُكُ والرب تروكة مارك ر ا کٹے گئے اسی دان وہا رہے ٹکل لے گیا دل داچور میرا وی نال رکھو ہور میرے دل ویچ بے گیاشور

ريتال دھےوچ سطردی جانواں شوه دریاوچ تر دی بانواں یُنول کینول کر دی جانوال بجیجو ہورتے دشال ہور میرا وی نال رکقو ہور میرے دل ویے بے گیا شور نال مُیں نیول نال میں ستی نال مکی رخی، نال میں تستی ناك ميں اُجڑئ نال ميں وہتى نال می*رکیع ٔ*نال م*یس بعنبھور* میرا وی نال رکھو ہور میرے دل ویے بے گیا شور



کتی بنیطے کھیر ولوڑاں کل وی تیرمان لوژان سانون

بی لانگیاں دی لاج نبھاویں

تول مِلياستيسب بُحُدمِليا

ر کتے دن چیٹیاں نوں رہند کتے دن چیٹیاں نوں رہند

چ چهنی وچ میں دس نیسکدی

این منشی جی ہُن چھیتی کھو

اج وی سانوں تیرمایں لوڑاں

میں مہندی والے ہتھ پئی جوڑاں

سربی تیرے باہجم نہ کوئی تھوڑال

اوسسياں پاواں دِن بني جوڑاں

اینی بانهه نول آپ مروژال

معو وطناںتے واصف یال ڑاں

۔۔ کا فر تقیواں ہے مکھ موڑاں

مخی گل

چِل ڈھولن مُن گل رجھی

والیس کر دے ساڈی حیقی

اسال وی تیری مرضی دیکھی

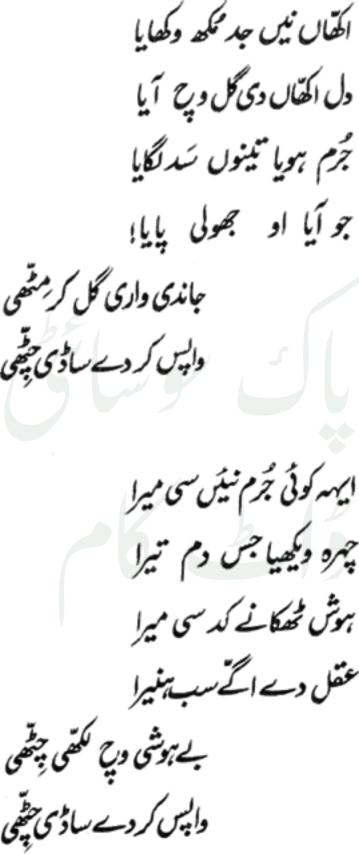
والبس كردك سادمي حيقي

غلطی کیتی کیتم پیار

بنیتی گل نُول واج پزمار

ڈُبی سیٹری آرینہ یار

وُنپا ساری تیری یار



بتال رُوون اج سهيليال كامهنول بليِّف كيمير كَفِير

مَیں کلی جانا سوہرسے مینوں ملیا سوہن ور

مين داج بنال بيئ ڈردئ مين جيندے جنگئی م

میں کہندی اینے آپ نوں جو آئی سرتے بر

می*ن مرامز تک دی با بلا تیرانسنجا دِ سدا* گھ

ميرك تسكت بوظه ندبولد ميري اكحال بويال تر

مَیں اُتیا بول نربولیا ، گئے میتھوں سارے *ڈر*

میری گزرگئی پردلیں ویے 'اج جاندی تی اَل گھر

ودارع

میں آید سرملایا او گھوڑی چڑھ کے آیا

میربال حنجال چرهیال رہے کئے مینوں پایا ڈولی کیے کے

مينول رديسن كرحيوريا مينول كسفهين اج موثيا

حَدِلائی مهندی دانگلی کیس روندی تے گرادوندی

اج الحقال سب نيس بيير بإن اج گُذيال رُسيان ميرا.

مینوں واصفّ راز دسایا میرا راننجھاو پیڑے آیا

بجرب بجرول

اًج كنكال پكياں پيار دياں مِرْ رُحْکِ کے واجال مار دیاں ایہہ آدھی راتیں لائیاں سَن پہ . ایبه حق دی گل نست ار دیاں

ایه، وچ ہنیرئے ہندیاں سُن اج دِن نوں اکھاں مار دیاں س اساں رورو کے بوکٹے سَن اَو بینیڈے سب وسار^دیاں

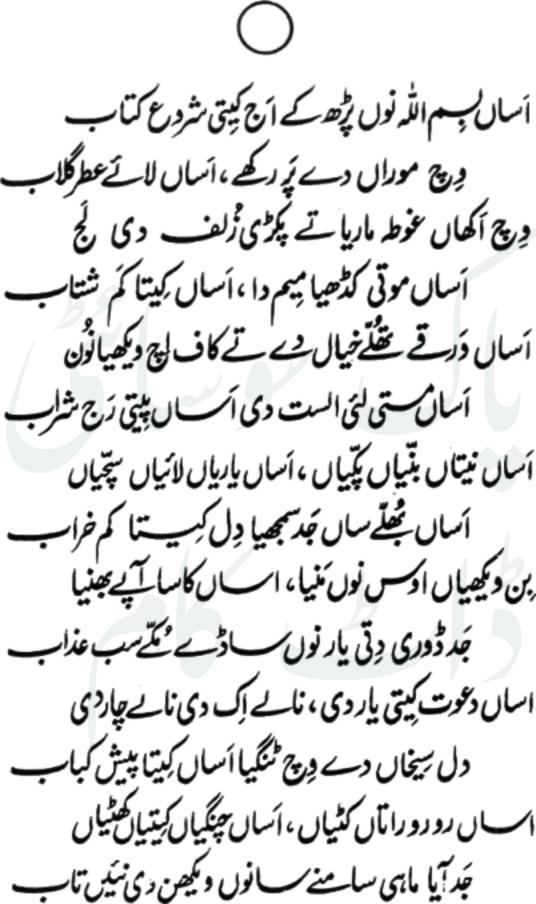
اسال اپنی جِندنول واریاسی ايهه اپني حب ان نول وارثيال بی اِک اِک کرے کیریا سی أسص خبران دين هزار دمان اے کڑیاں سیتے موتی نیں

اے ڈوروں چیکاں مار دباں

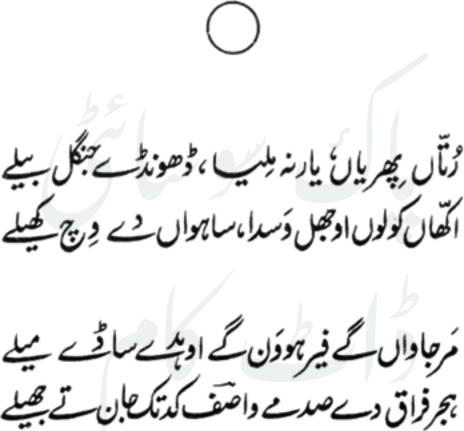
اسے كُنُ فَيكُونُ نُولِ لَمِيال سَن آے کنکال واصف یاردیال

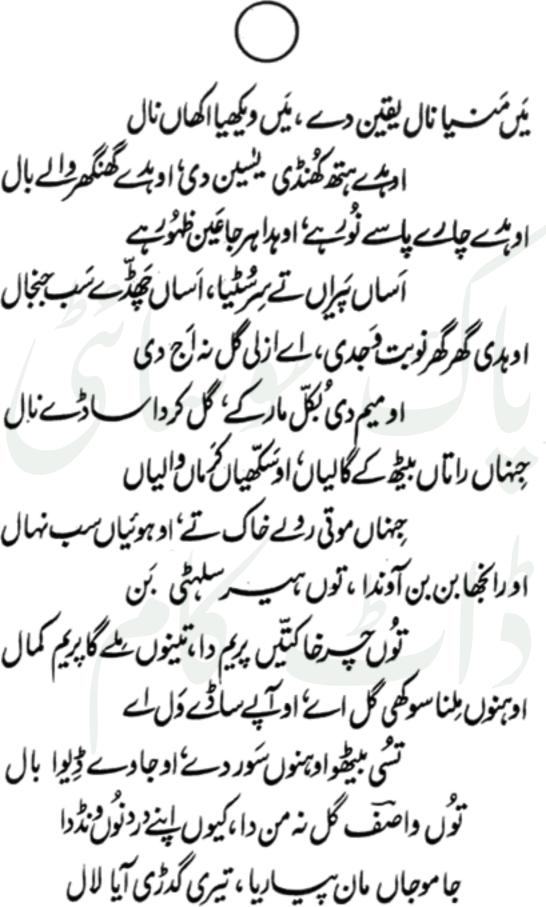
اسے سارے بھارا گاردیاں

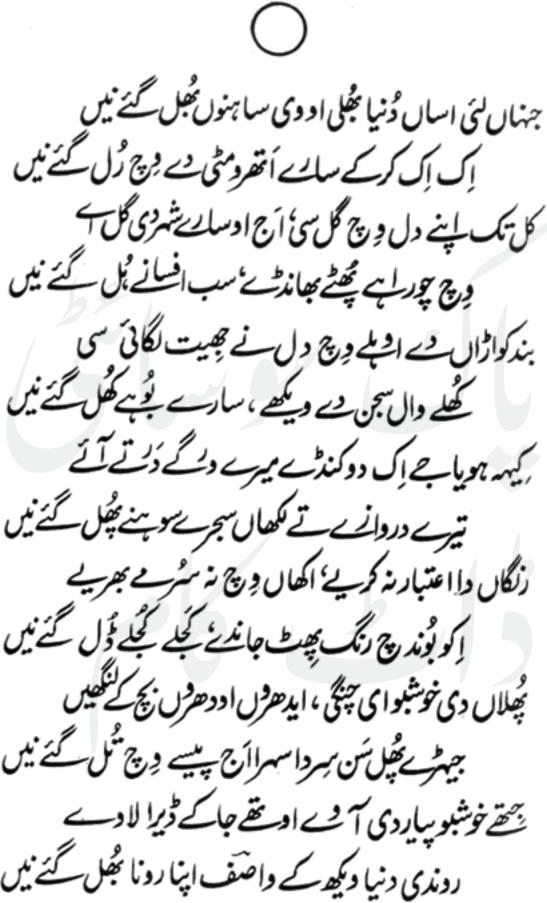
اے سب بھڑو سے بھر دیون

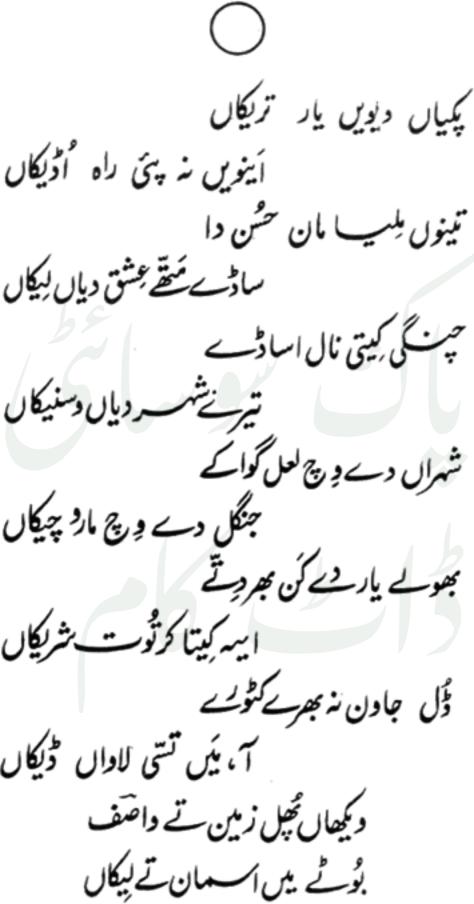


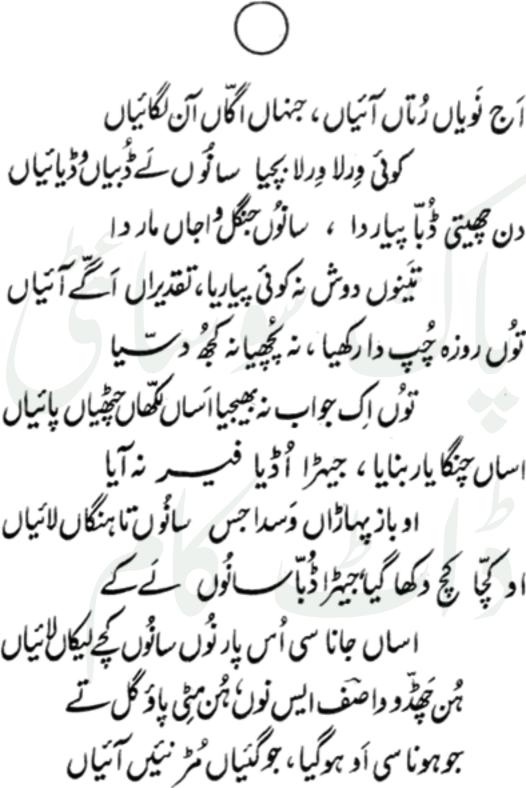
أسال لكقف خطيبايد في أسال جنگل واحب ال مار في أسال آسيه جائے کچھيا ،سساڈا آسی کد حواسب تحب دالف ، لام ملایا ، او الله بن کے آیا و چ میسه مروزی جوڑکے سے اڈا بنیا کم جناب ائسان برمياك الناس نون ائسان جيدياع مستيفاص نول جُدنقطه ونکیھیے اب دا اسپ ان کیتی بند کتا ہے اسال برط صفے توں حیت جایا سانوں سوہنا نظریں آیا جدُ اصْفَ را مَال جاكيال دن بن دے جاواتي اب

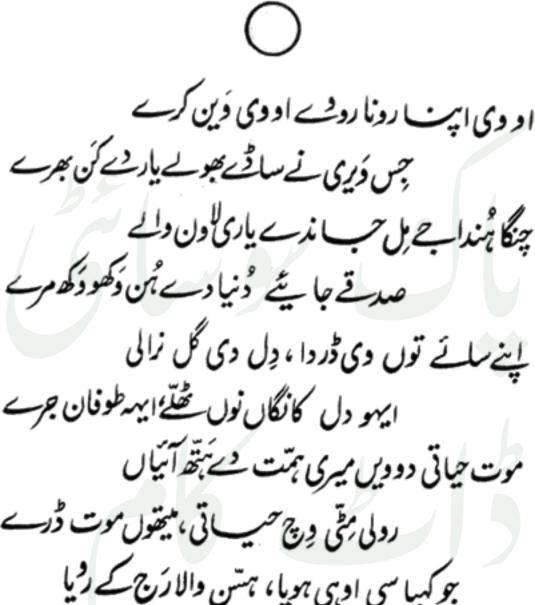




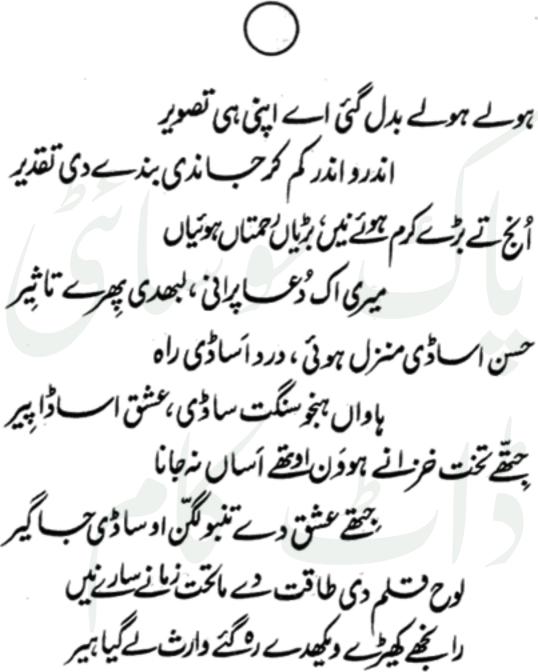


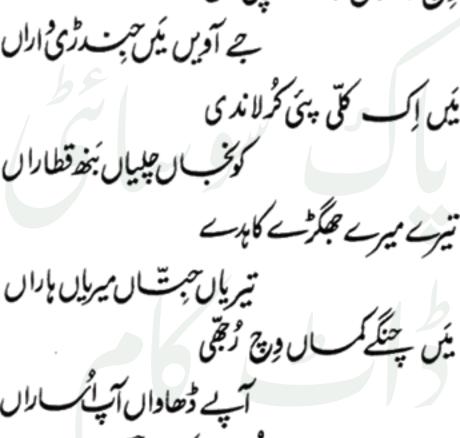






ہو کہیا سی اوہی ہویا، ہتن والارُج کے رقیا سے لائی اسپ توڑی واصف کیہہ کرے اسپے لائی اسپ توڑی واصف کیہہ کرے

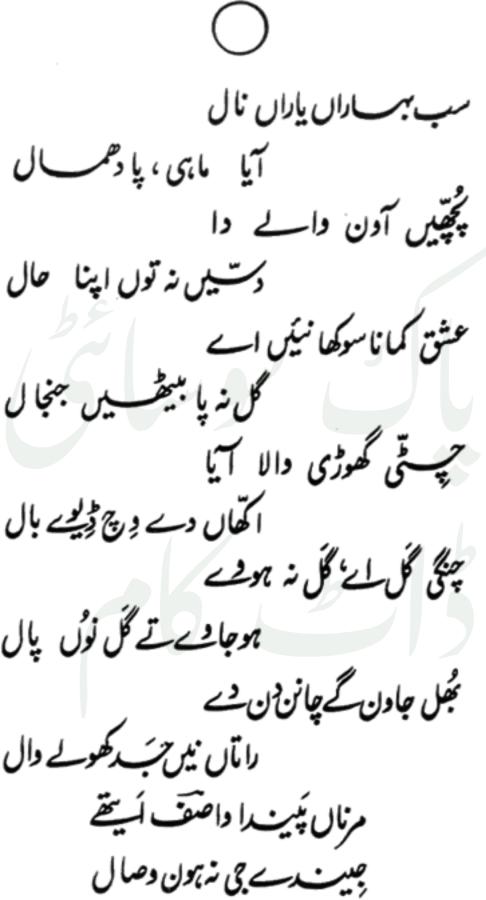


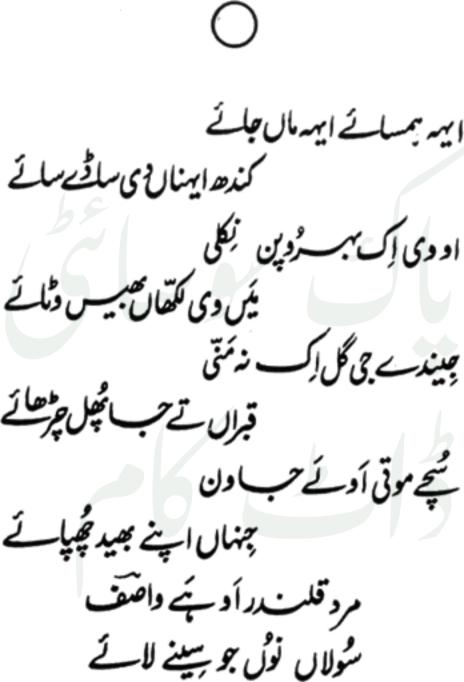


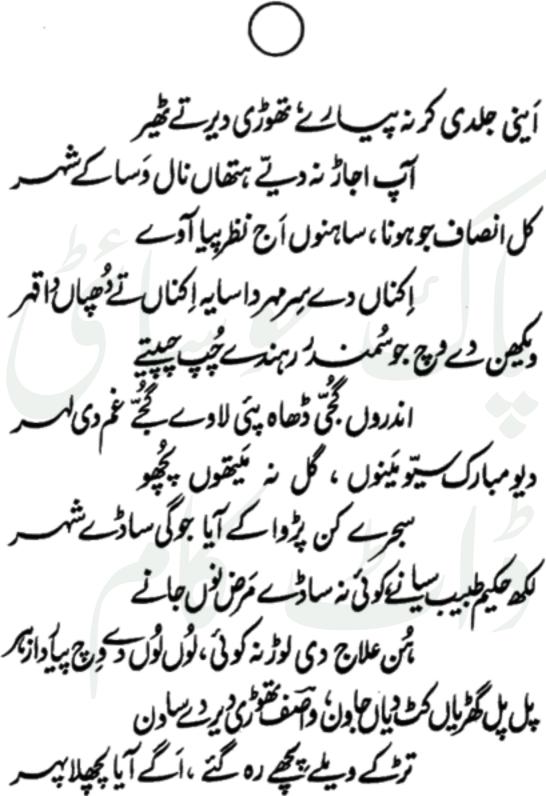
ا پنی مکت نوگ مار کے واصّف

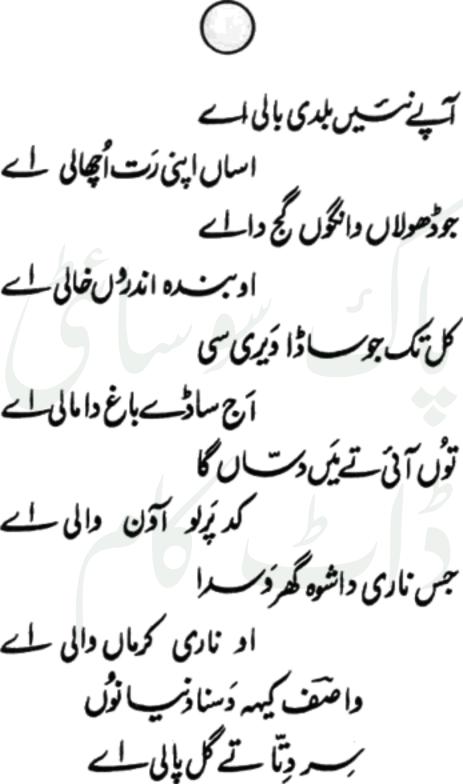
ہُن میںسَب دیارمَ تساں اراں

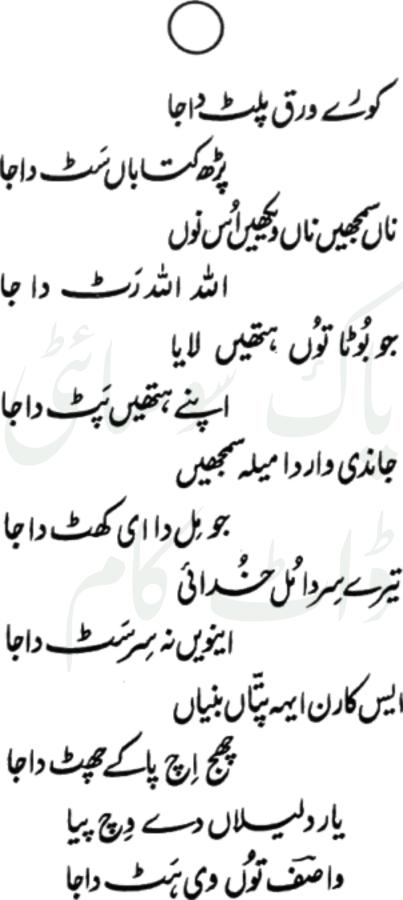
وِچ جنگلاں دے سَدیبَی اراں

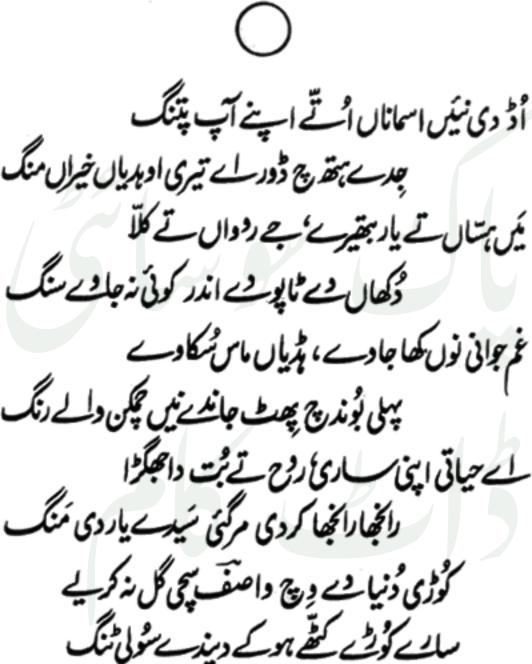


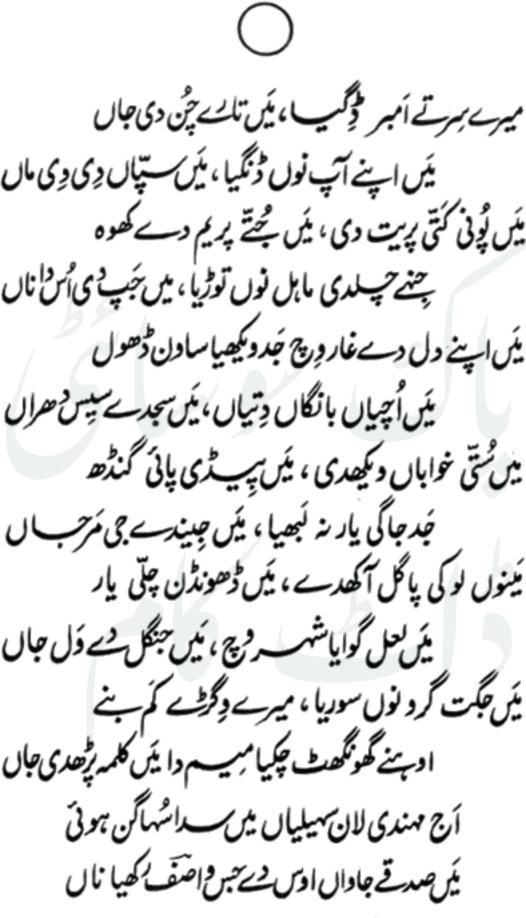


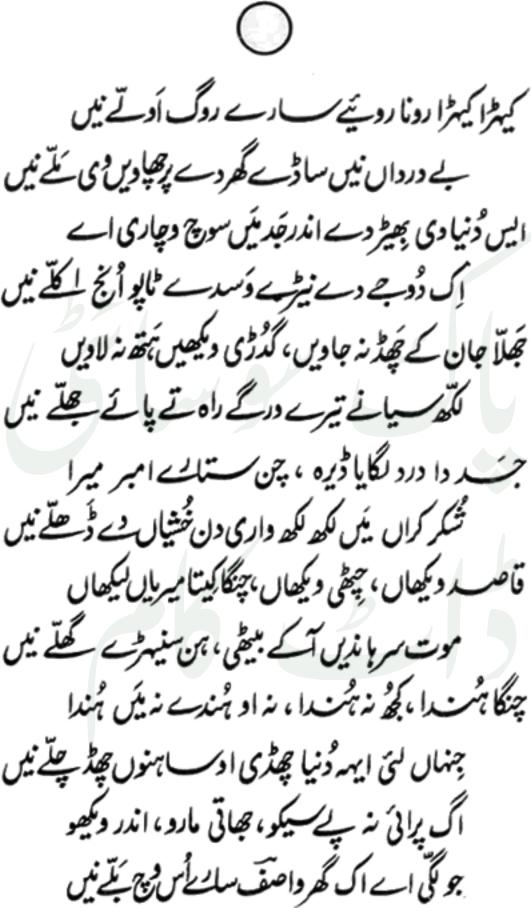


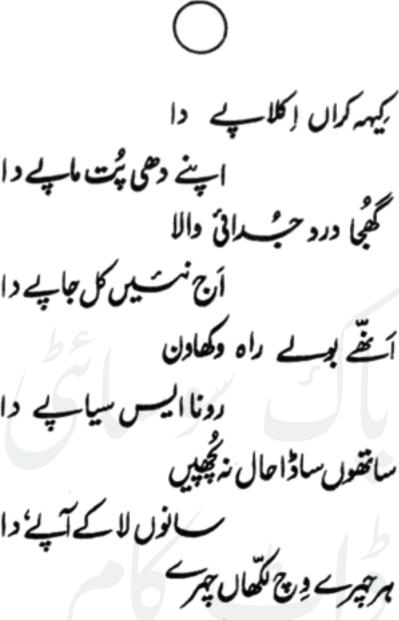






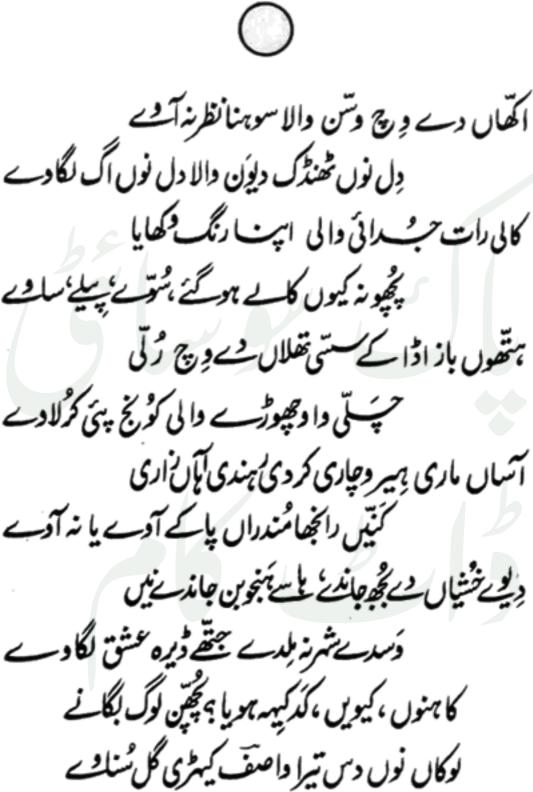


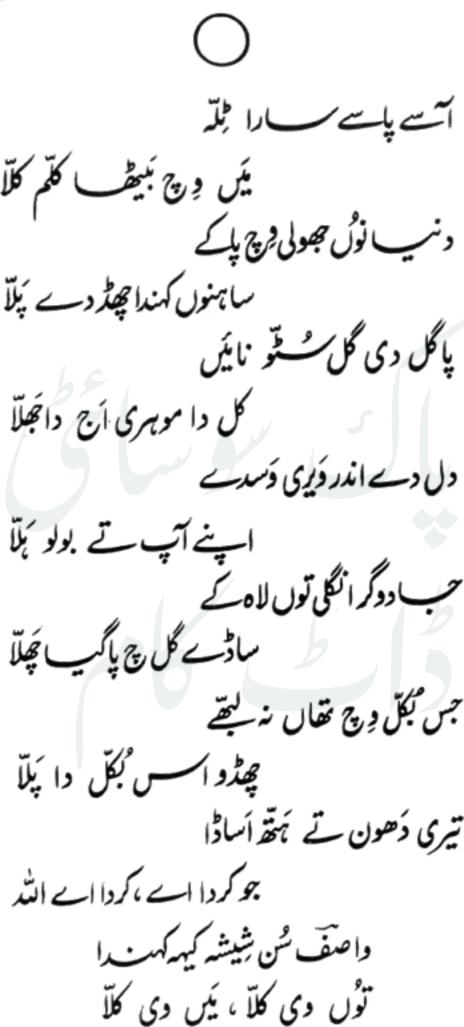


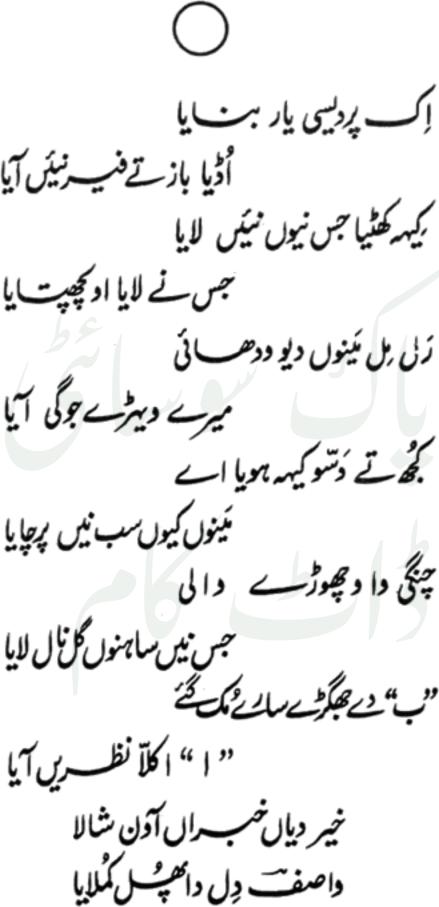


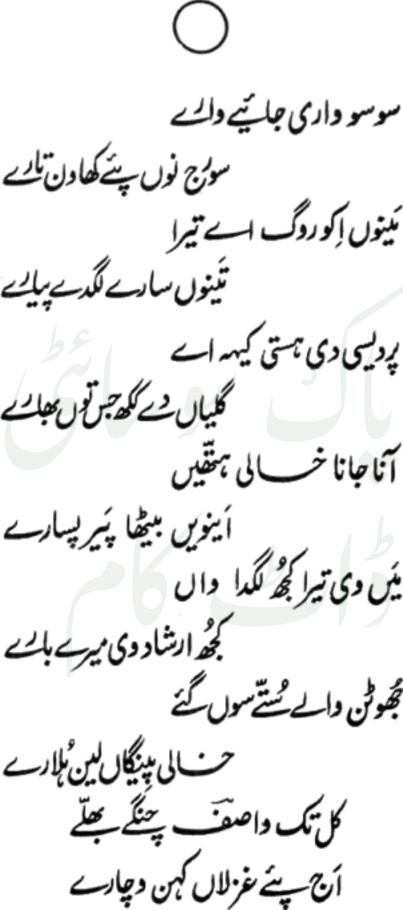
ہربیر کے ایک کا ایکا دور وٹا کے دا ہر بَندے تے جھولا پیندا سانوں اِک مرکبے دا داصف ملماراں نے میرکے

دیبیک راگے الاہیے دا







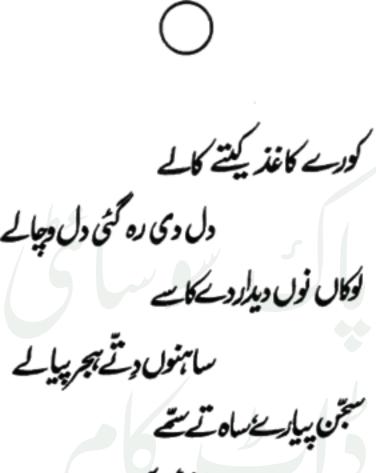




اُنٹھواٹھ لگادن گے ایہ 'جس دم ہوئیاں اکھاں چار جبیندے جی ایہ پتّاں لاہندیے بڑی دے چھجے دِچ پاید

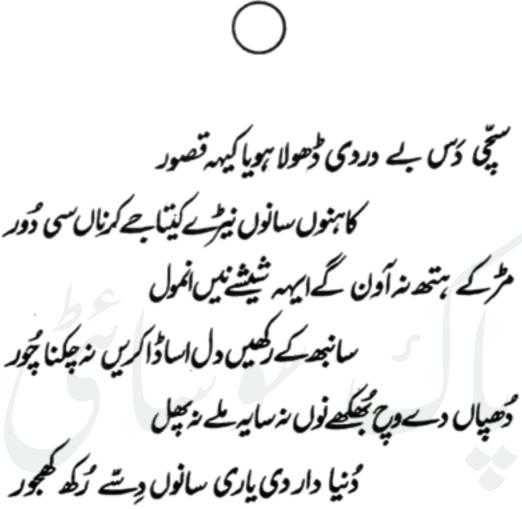
مُرجِلیئے تے قبراں اُٹے لوکی بُنھ دیندے ارستار نال سکندر چنگی کمیتی ،خِصنٹ زمیں آپوں رجے کے بپیتی جے توں بینا اہب حیاتی ، اپنے دل وِچ غوط۔ مار

کیول کرداای آبان زاری ،عشق دی بازی سب بین باری جِتَّن والے عشق مذکر ہے او کر کے نیں وَ بنج بنہار نظرس آون بو وچالے باہروں ہولے اندروں مقارے ہردی گدر ی لعل ہے پیایے واصف مرنول کھنا یار



مٹر نیک سر مٹر نیک اندیے جاول والے کیچ نول کرگئے کو پرے بیاریے میچ نول کرگئے کو پرے بیاریے

بالمبسستى نول كل لاون والي



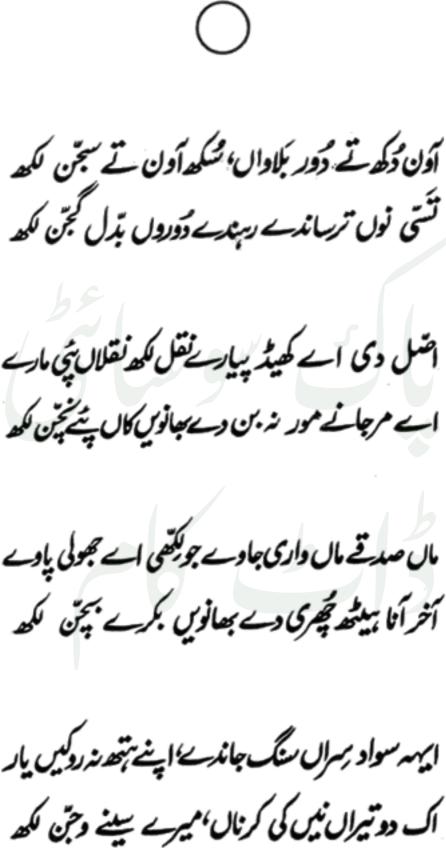
ونیا دار دی یاری سانول دستے رکھ تھجور تر دی مردی آئی بردی لکھ جھنال دے یانی

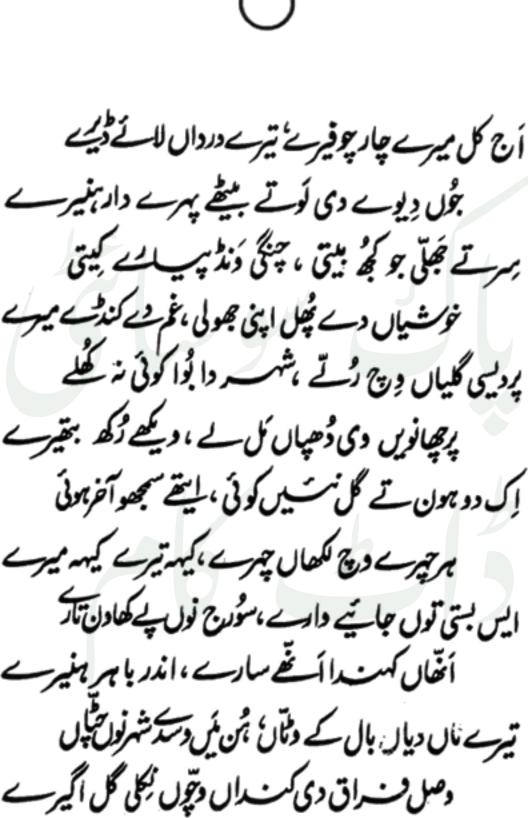
جینال مرنال پیاردے اندر کیتا میں منظور كدے نذكهنا منيال ميرا تُرك كر كے موتی

ول وَیتے تے ایتھے واصف بسروی دینا پیندا

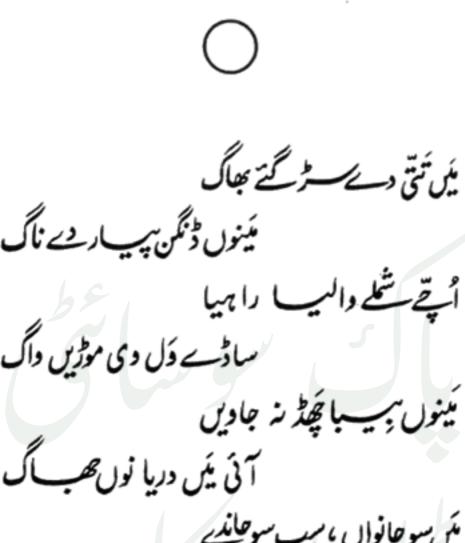
. تُول سندورن لايا سانول آ اج لا كفور

عشق دی نگری دا منیا توں وکھرا اے دستور





میرے دل دی سب دے منکے ، کھھ اسماناں تے جاچکے باقی رات بیں اوسس بنا کے هیگ لاں اُستے کیرے ايىدى كچھ تعبيروي دُستو، مُجَكُّ جُگُرِجِيود هم جم وُستو يئى سفنے وچ كىيد وہيندا آن چَلآل ہيٹھ بنيرے

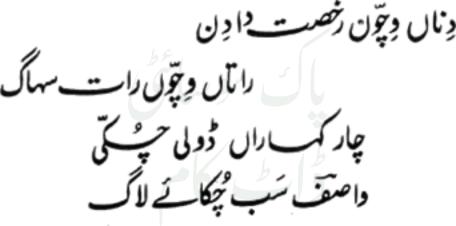


آئي مين دريا نون هجساگ ری می*ن سوجانوان ، سب سوجاندے*

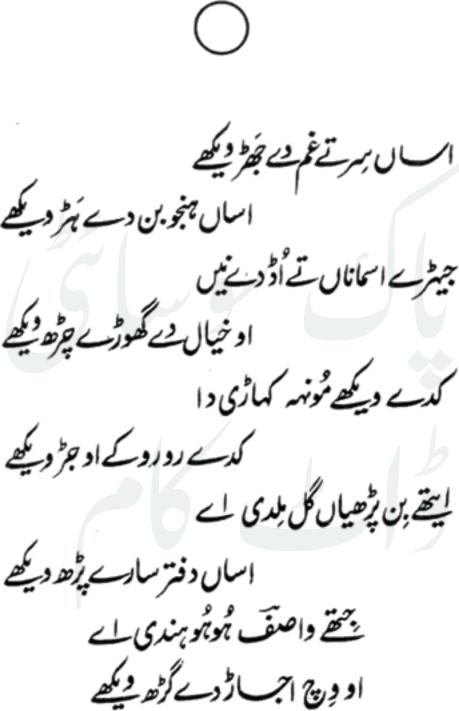
. میں جاگاں ،سب جاندے جاگ یں بہ دُس میں تینول کی*ہرمش*ناوال

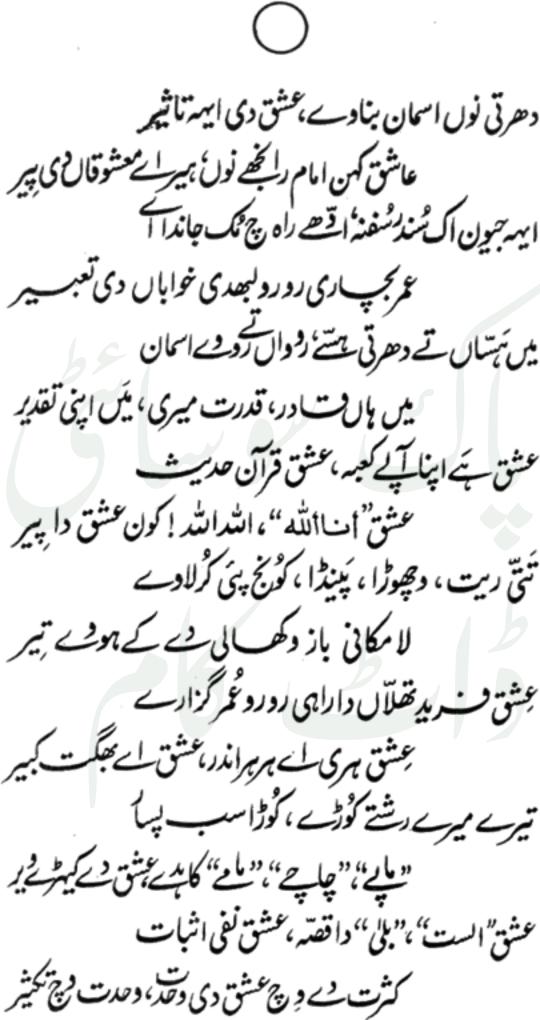
مینول یاد اے دیبیے راگ معن. اَج مِین رَج دهمسالان نوال

میرے کوسٹے بولے کاگ

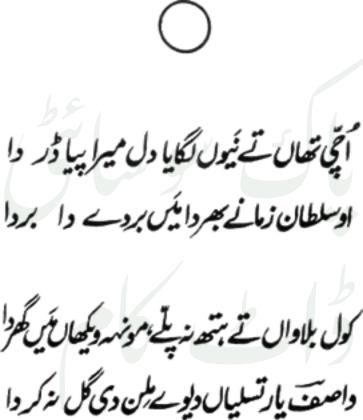


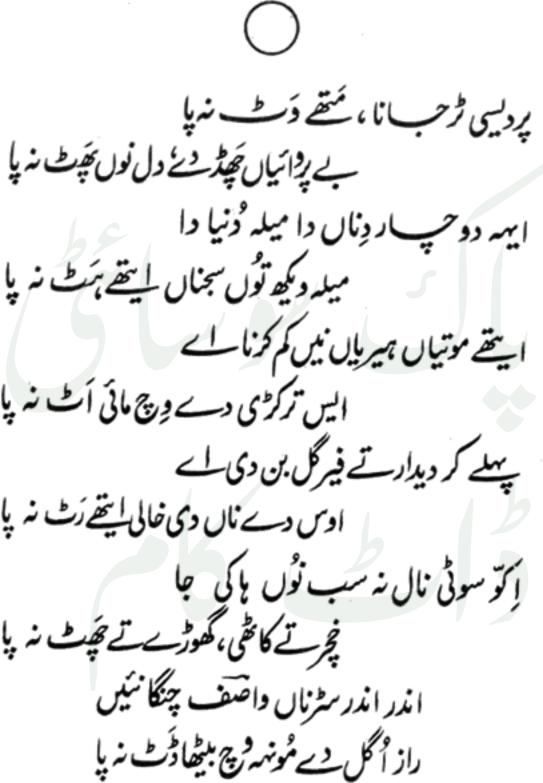


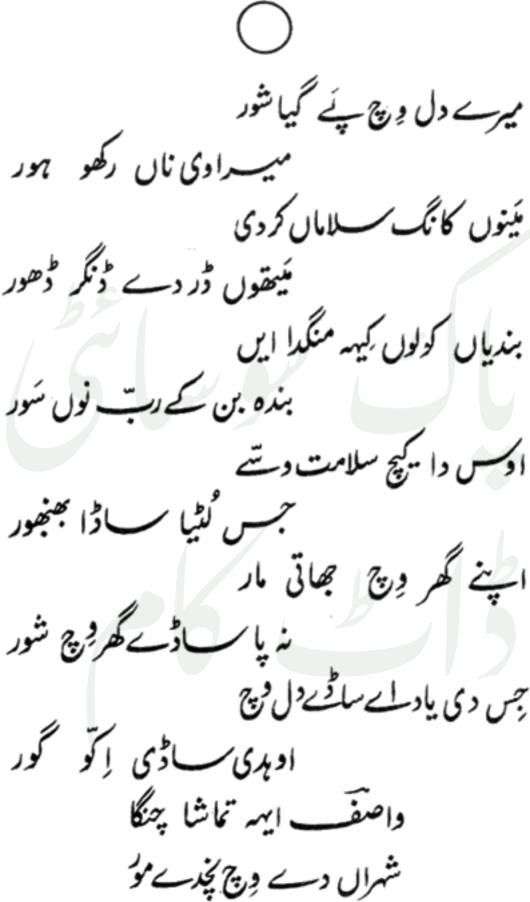


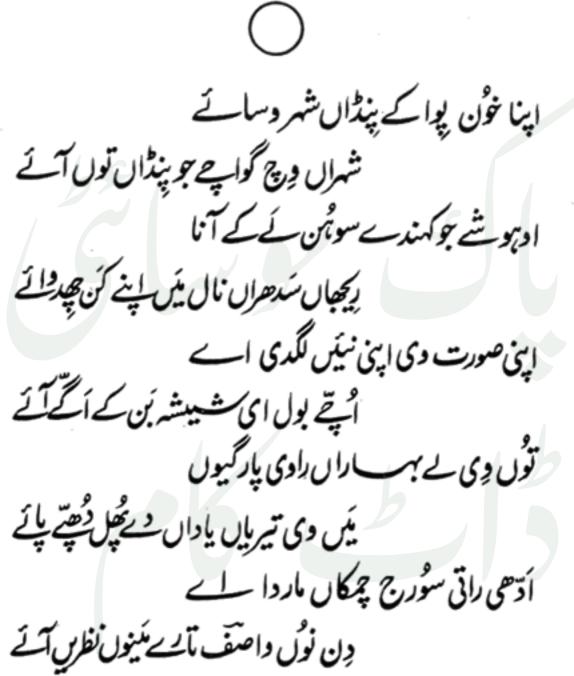


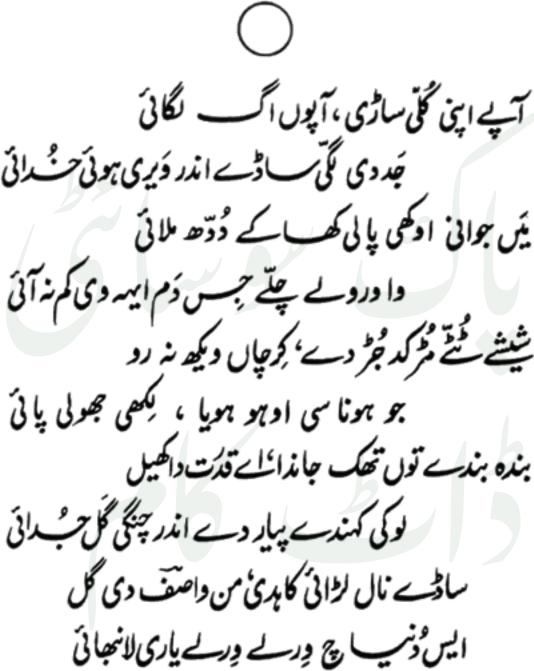
عشق "مُزَّبِل" عشق" مَدَثِر "،" ظلا "نے" لیسین" ظاہر ماطن ذا**ت**عشق دی ایبو مُڈھ احمیسر عشق شهيد شهادت حق دئ عشق رضا دا بنده عشق اولين ، الوذر ﴿ جامي ٌ ،عشق على به بير عشق دا ڈیرہ سٹولی 'ایر،عشق تے موت حرام وصل فراق تون عشق اگیرے ،عشق سمیع بھیر مَر کے جبیندا ، جی کے مُردا ،عشق برا مجھ کردا " مُوتُوا قبل"،" بل احياهمٌ عشق دى ذات ق*دير* عقلاں نال عشق پذہبنت اعشق دیالٹی جال عِثْق ہوئےتے وگئے اصْفَ اکھاں نے قِرچ نیر

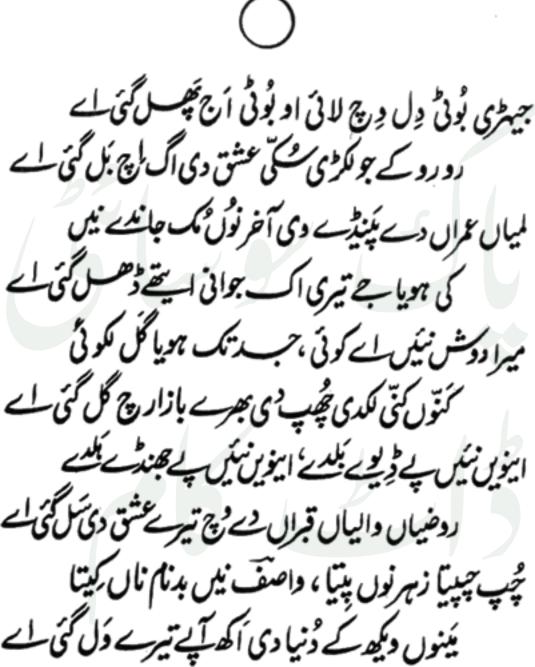


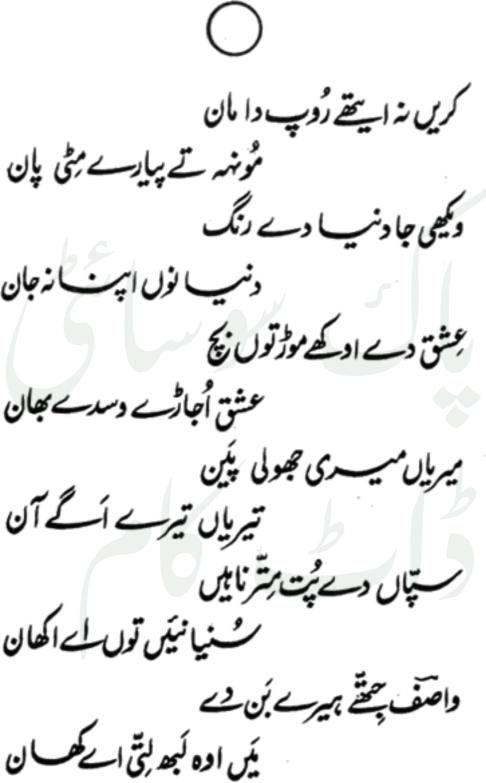


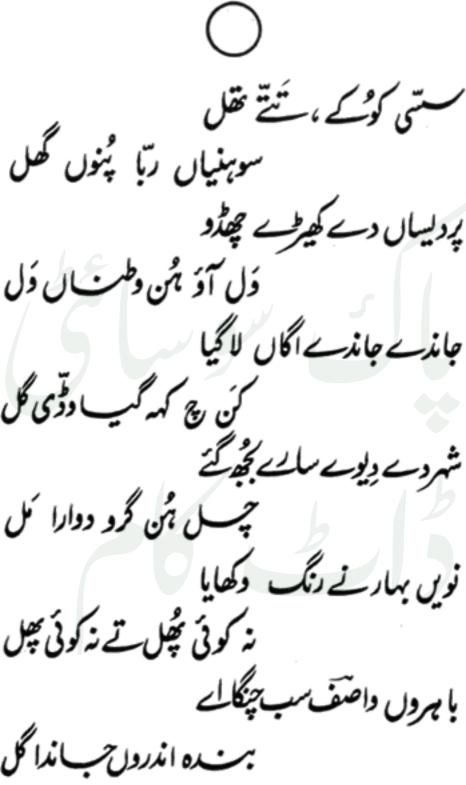


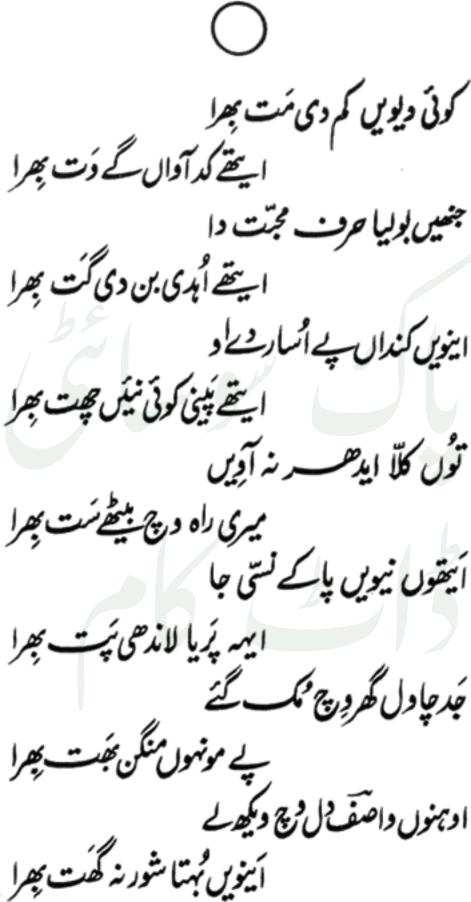


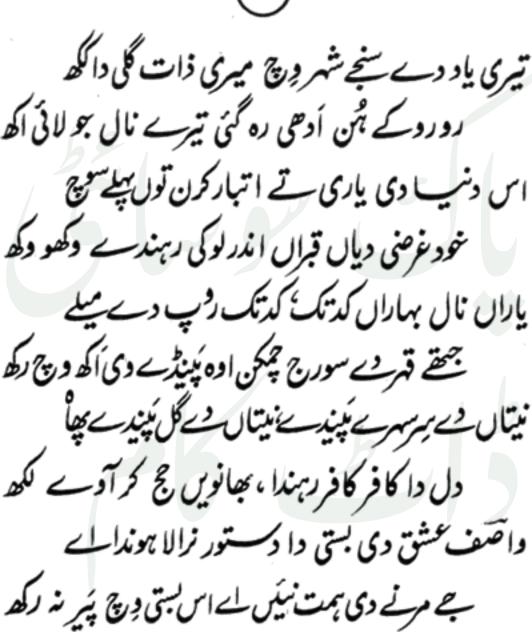




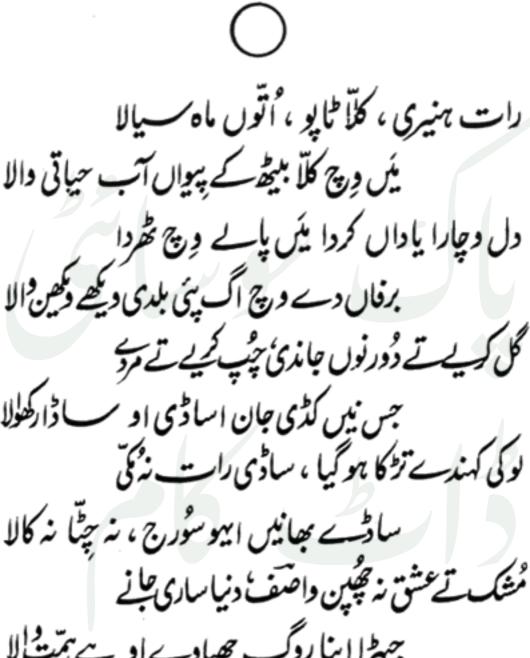




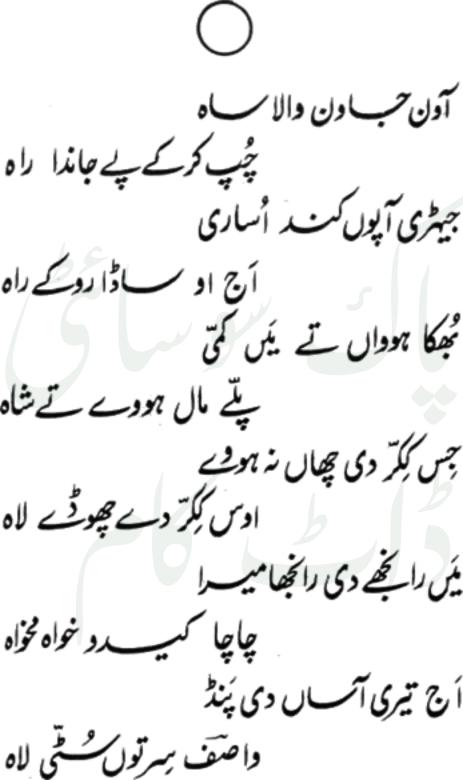


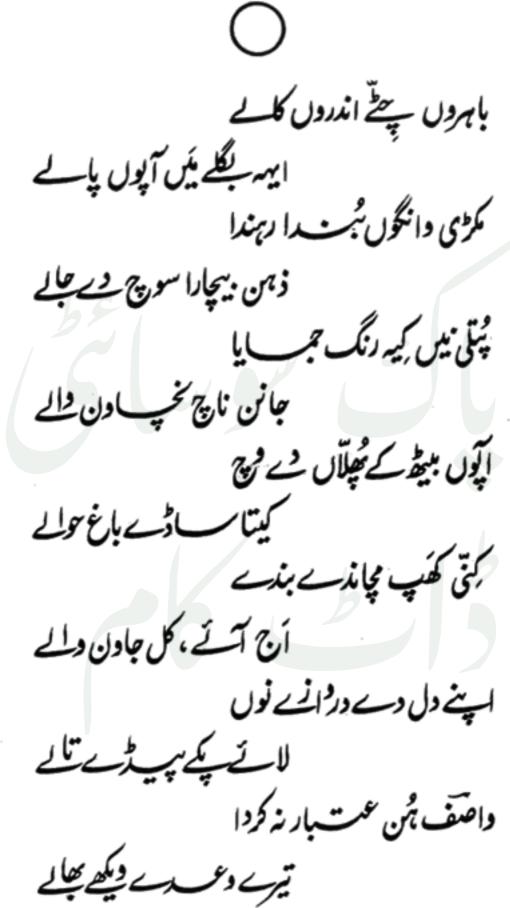


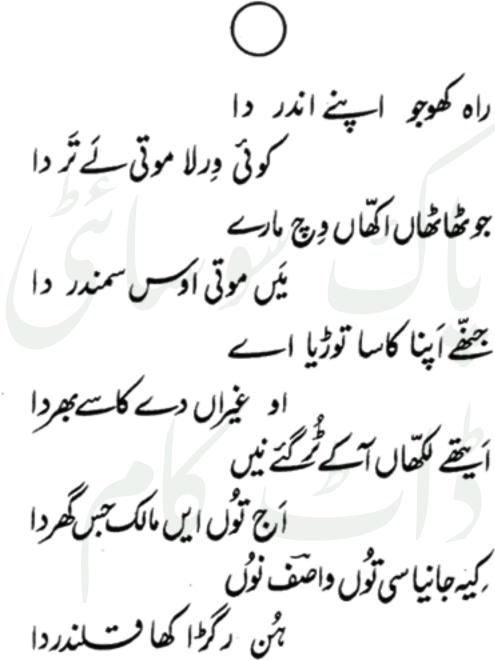


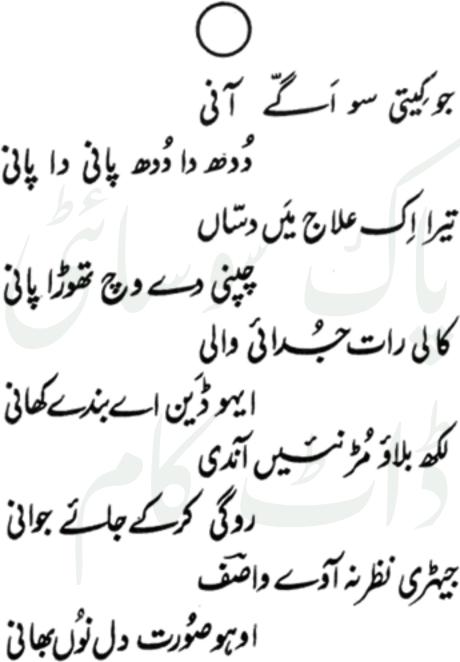


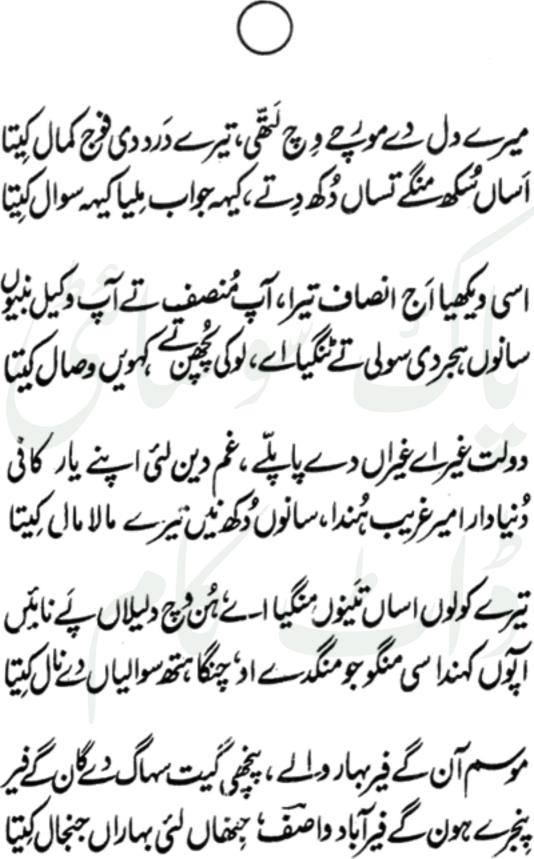
جيهطرا اينا روكب جهياوساو بهيمت الا

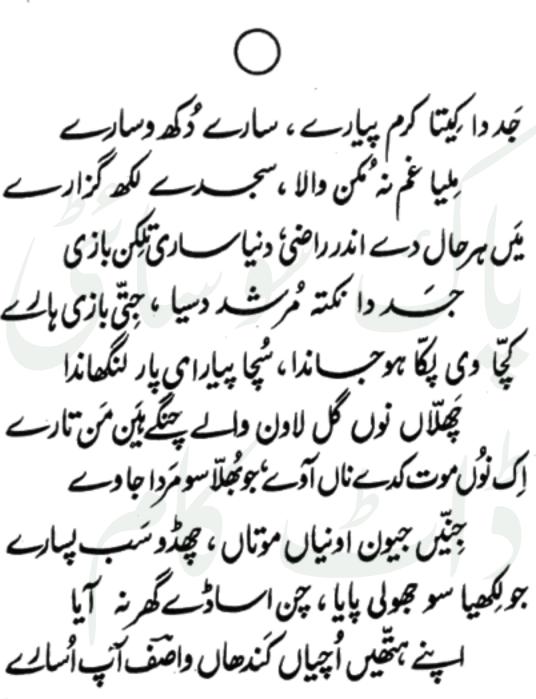


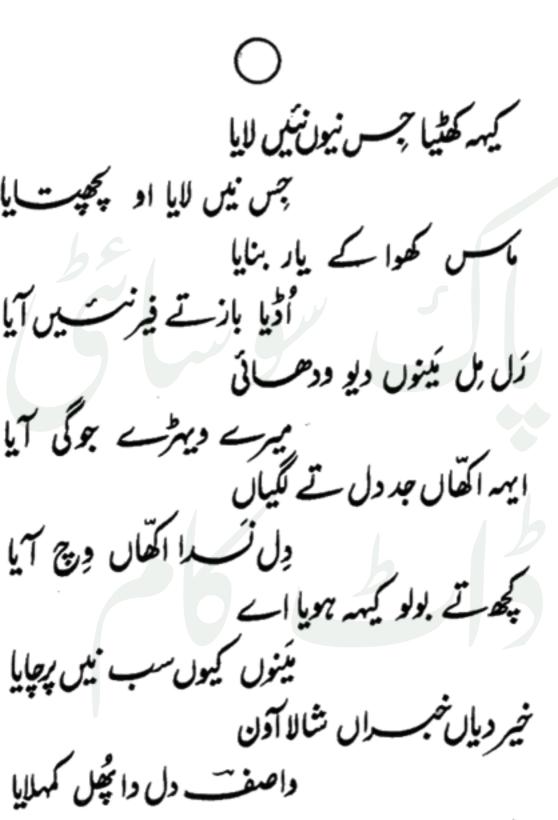


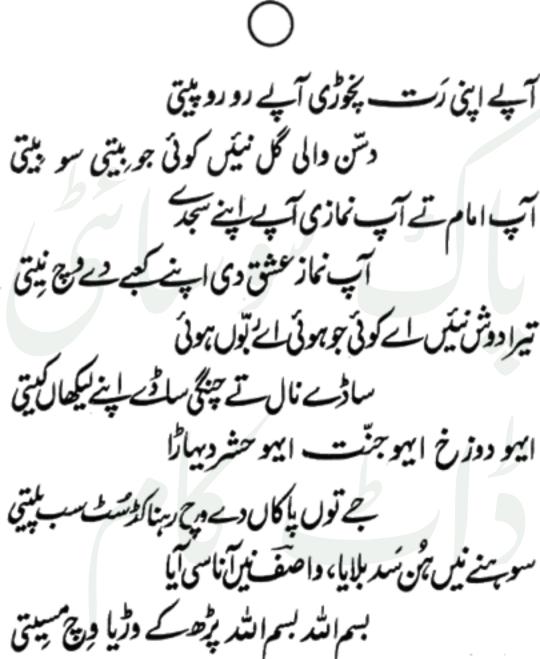


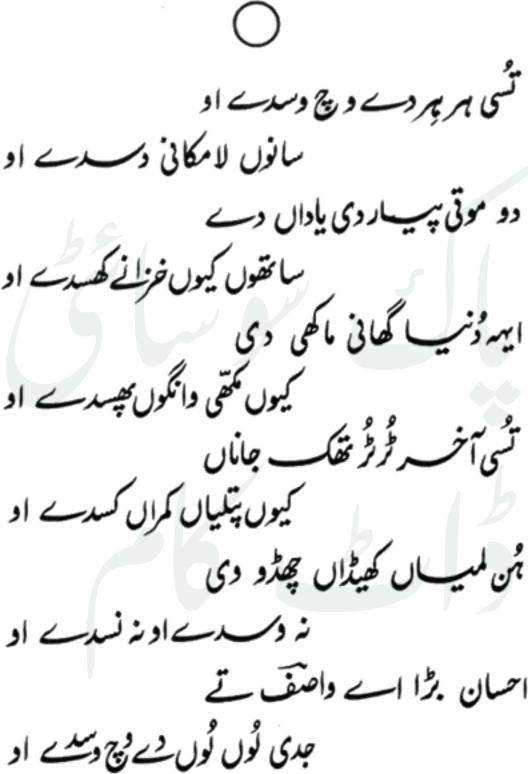


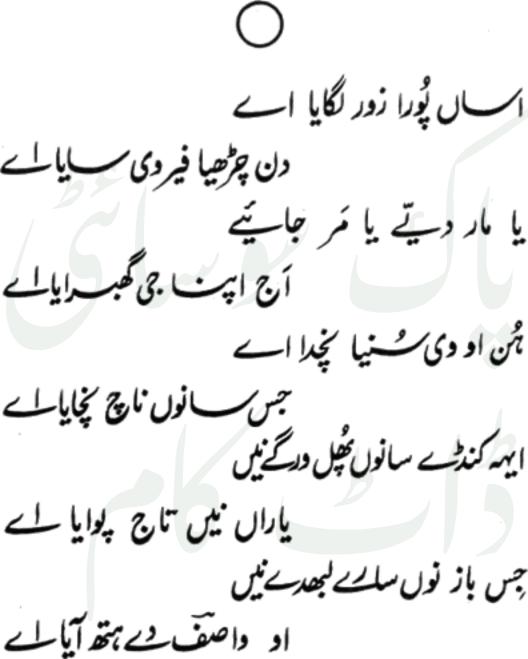


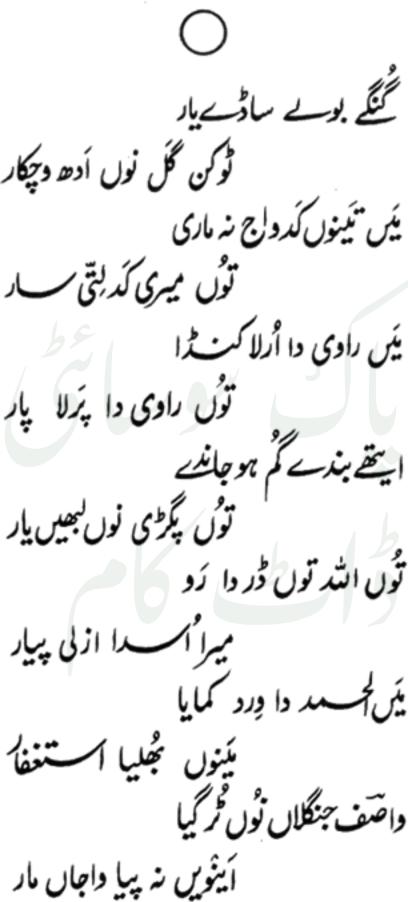


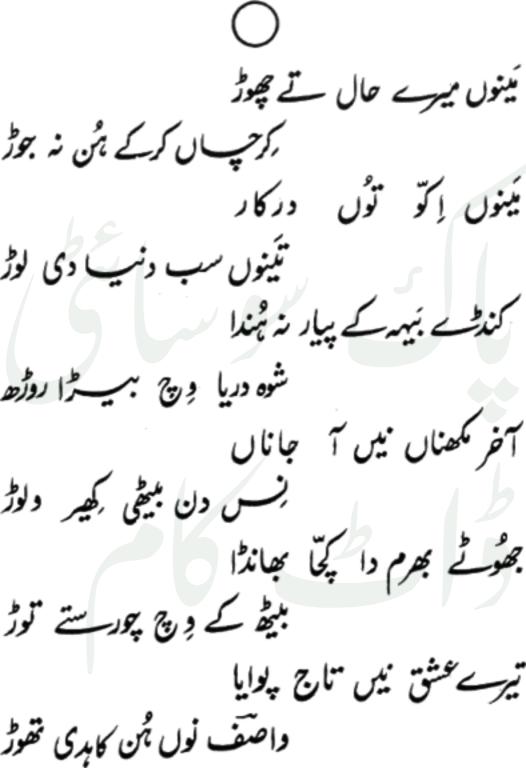


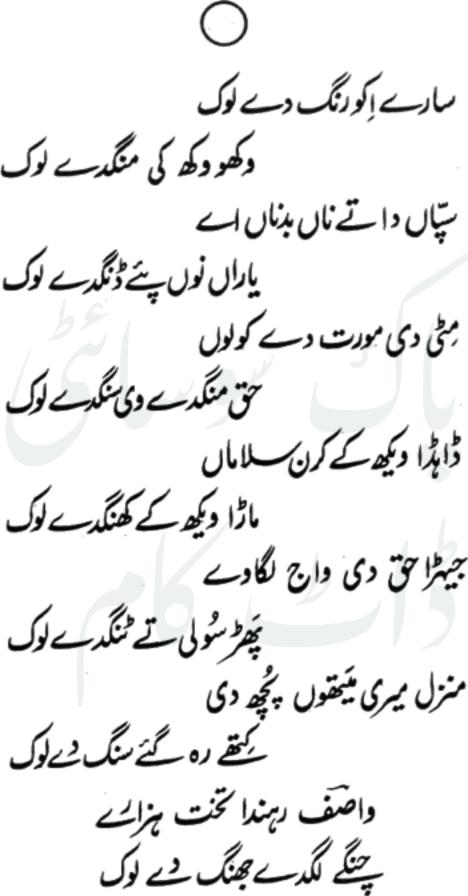


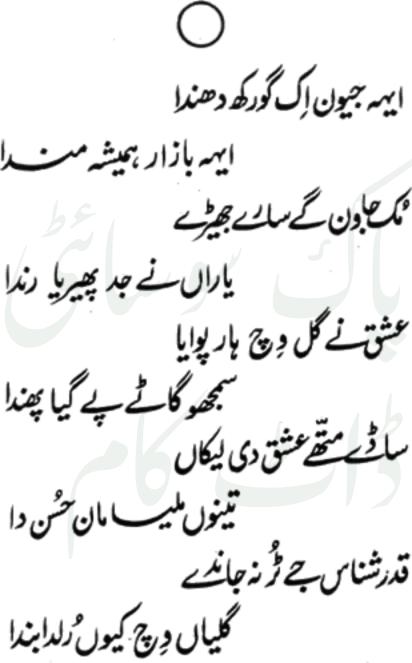


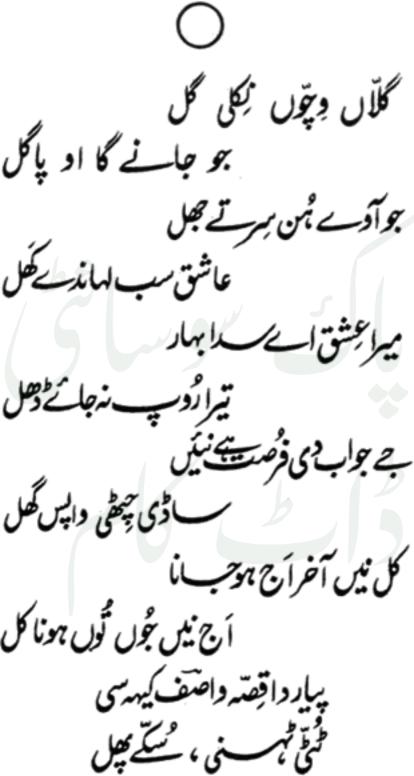


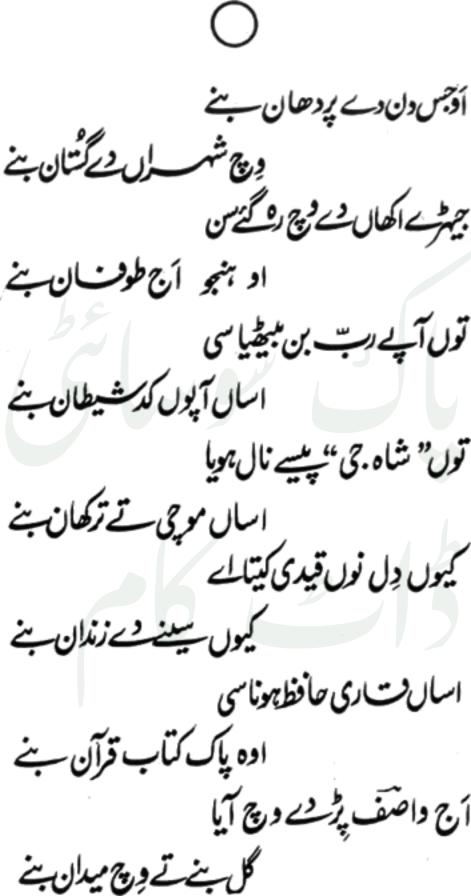


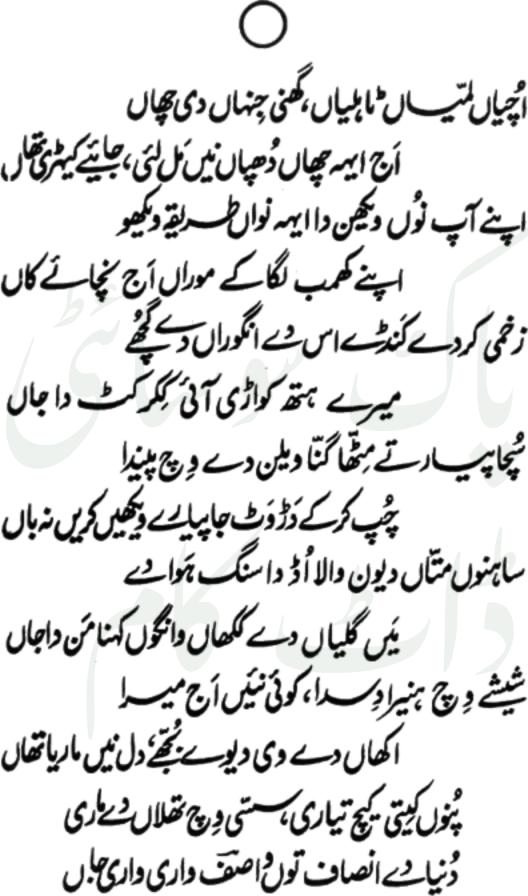


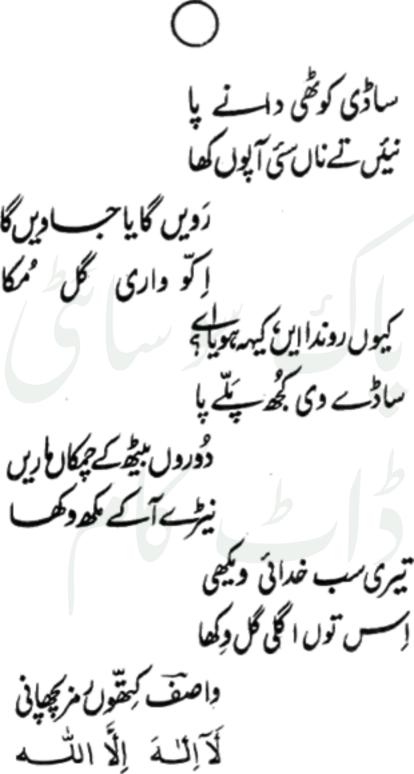


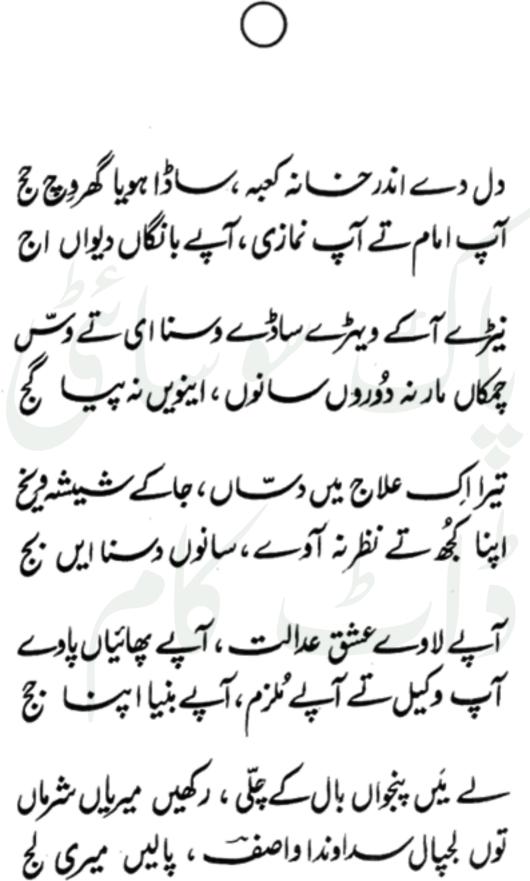


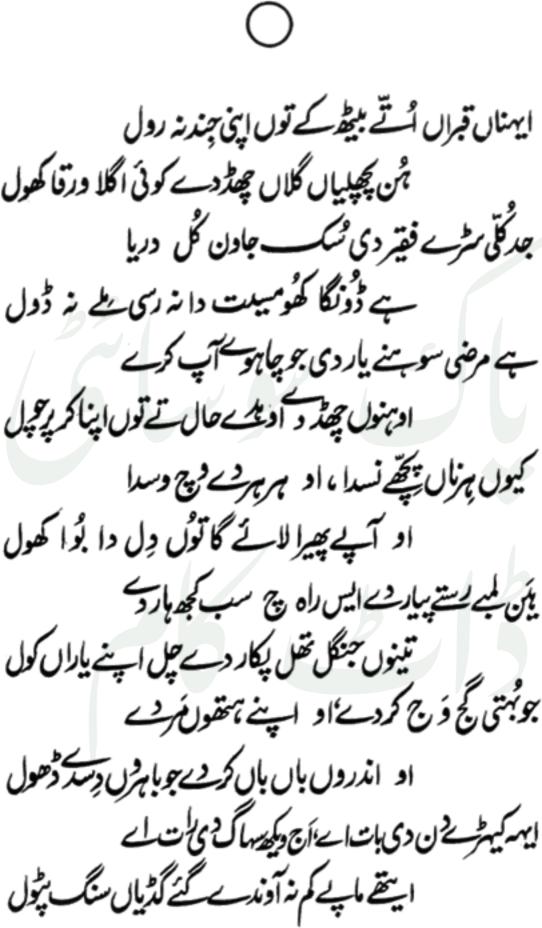




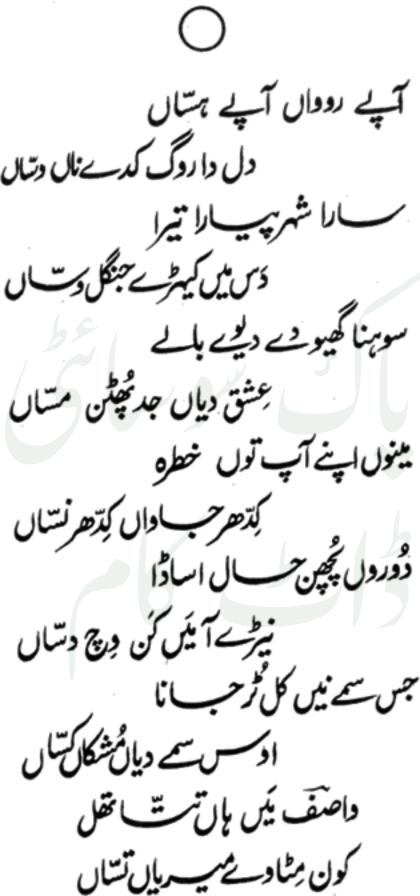


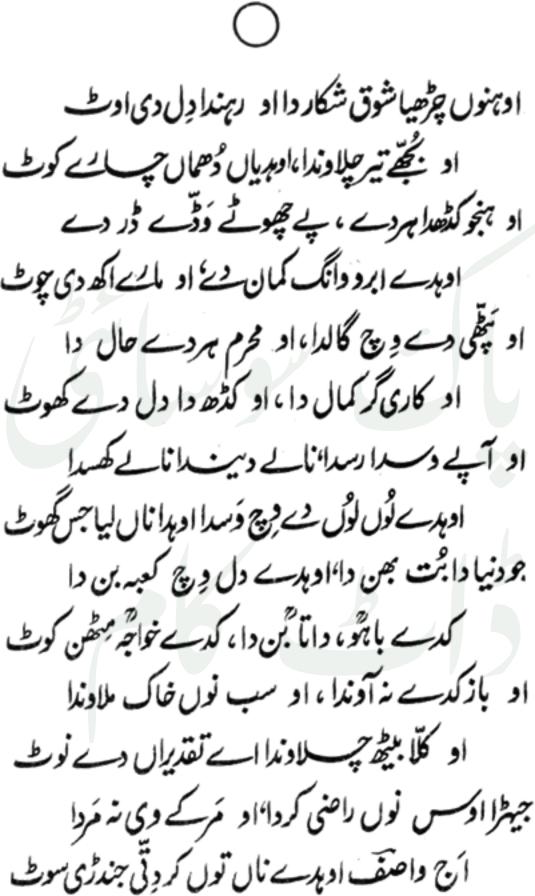


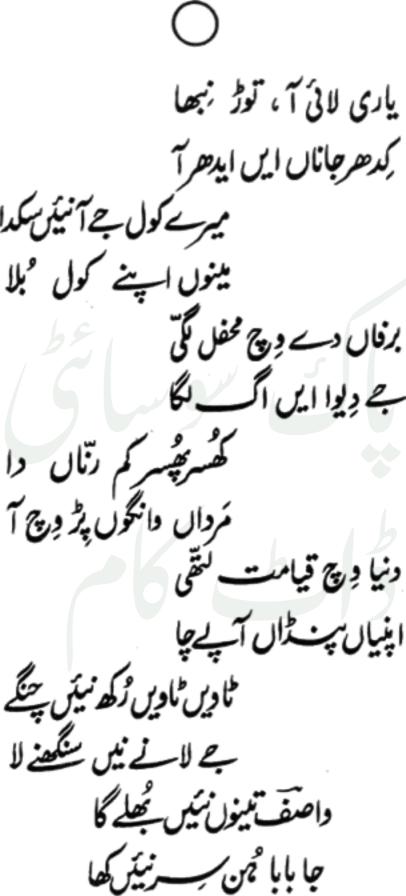




چى چرهدى وكم وكم دساسان بيطے نيوس يا سادیان ماہنگاں کدری مکیاں گل عیداں دی بھول دِن يكم مع اونان سانوں اينوين برجاوناں كل سيتى واصف وسدك، أج كرنه المطول







ایه، بن سسّن موتی انمول ہنجون نبھ کے رکھناں کول شہردے بوسے کھل جادن کے بیلے دِل دا بُوا کھول سیسے جس دے نال دی دھولک فی جدی اوسے یار نوں کہندے طوھول اوسے بو کبیت تول چنگا کبیت دُبِتَى رَبِين دسكاكس نه بھيول دی رہ میرے درگا مل حب دے گا سیلے اسینے درگا ٹول سونے ورگی اسے جوانی اینویں نہ مِٹی وِرچ اُج ستے پیقروی کچھیدا اسے كيهه جاهنال أيس واصف بول

